

رسولون اعمال

عیسی صعود کردن به آسمان

^۹ بعد ام لاوعه، هیه دَقه که رسولون دِشْتِنِده، عیسیاشون ببه آسمون و چون چشمون پیش ای آبری عیسی دوریش بگت. ^{۱۰} وختی که عیسی شی آی و شاگردان آسمان دِشْتِنِیم مات بییه بنده، ای دَف دِ مردکی که سبیه خلاوشون دکرده به چون ور وندرِنده ^{۱۱} و بواتشون: «ای جلیلیه مردکان، چرا وندرِدیو و آسمان دِسا؟ هم عیسی که شما میون بیردشونه آسمون، همنه که بونتیو بشه آسمان، هنی آگرده.»

یهودا عوض، متیاس شون انتخاب بکه

^{۱۲} اُخری شاگردان زیتونه کوه دِ آگردسندِه اورشلیم. آ کوه، ای مقدسه شنبه روز اندازَه قَدَر، یعنی حدود ای کیلومتر اورشلیم فاصلیش د. ^{۱۳} وختی آرسسندِه اورشلیم، بشنده ای بالاخانه‌ای که چون اقامتگاه به. کسونی که بر بنده آمه بنده: پطرس و یوحنا، یعقوب و آندریاس، فیلیپس و توما، برتولما و متی، یعقوب خُلفای زا و شمعون وطن پرست و یهودا، یعقوب زا. ^{۱۴} اُون همن، زَنکون خمنّا و مریم عیسی ما و عیسی براعونیم، ای دل تمام اِشتن وقتشون دِعاشون کردی. ^{۱۵} ای روز آز آ روزون، پطرس براعون میون که همه دوروبر صد و بیست نفر بنده، وندرِد ^{۱۶} و بوات: «ای براعون، مقدسه نوشته عون پیشگوی گوسن اتفاق دِگنه. آ نیویشته عون

ای تئوفیلوس، از چمن اولین کتابه، دربارِه همه‌ی کارونی نیویشته که عیسی اجون انجام دَعه و تعلیمش دَعه. ^۲ تا آ روزی که خدا مقدس روح واسطیم، اِشتن انتخاب کرده رسولونش، دستورونیش آدَعه و چو پش اوشون ببه آسمون اروازه. ^۳ عیسی پر رنج و عذاب کشسنه پَش، اِشتنش رسولون را ظاهر بکه و پر کارونیم ثابتش بکه که زنده آبیاسه. عیسی چهل روز چون را ظاهر آبی و رسولونیم خدا پاتشاهی دربارِه لاوش کردی. ^۴ ای را که عیسی چون خمنّا به، دستورش بدا که: «اورشلیم شهر دَشا، بَلکم آ وعده منتظر ببا که آسمانیه په آدایش به و چمن بَشَنوسِیو، ^۵ یحیی تعمید دهنده آویم غسل تعمید دَای، اما چند روز پَش، شما خدا مقدس روحیم تعمید گیرا.»

^۶ وختی رسولون هندیگریم جمع بیه بنده، عیسی کود آپرسسشونه: «خداوندا، هه موقع اِسَه که پاتشاهی، خدا قومه را آگاردونی؟» ^۷ عیسی جواو بدا: «لازم نییه که روزون و وقتونی بزونا که آسمانیه په اِشتن قدرتیم آجون تعیین کردشه؛ ^۸ اما وختی خدا مقدس روح شما سر با، قدرت گیرا و اورشلیم شهر و تمام یهودیه منطقه و سامره منطقه و دنیا دورترین یقاعون، چمن شاهد با.»

و متیاس نوم دگت. همنه متیاس، آ یازده رسولون گروه اضافه بیه.

خدا مقدسه روح نزول، پنتیکاستِ روز د

۲ وختی پنتیکاسته روز آرسس، همه ای دل، ای بقا جمع بیه بنده ۲ که ای دغه آسمان د صصی بومه که تند باد صصه شارین به و آ کیه ای که پر نشته بنده، همیش مشت بکه. ۳ آخری، ای چی آتسه گره شارین بویتشونه که تقسیم آبه و هر کومین سر بنشت. ۴ چو پش همه خدا مقدس روحیم مشت بنده و هه موقع که روح اجونش قدرت پدا لاوشون بکه، علایده لفظییم لاهه کردنشون شروع بکه. ۵ آ روزون، دین دار یهودیون، آسمون پن، همه ی مملکتون د، اومییه بنده اورشلیم. ۶ وختی آم صص بومه، جماعتی که جمع بیه بنده، مات و مبهوت بنده، چون هر کومین از اوه آشتوسشونی که اون، اِشتن ما لفظییم لاهه کردند. ۷ پس مات و مبهوت، بواتشون: «مگم امه که لاهه کردند همه جلیلی نبنده؟» ۸ پس چه طرعه که اما هر کومین آشتوم که چما ما لفظییم لاهه کردند؟ ۹ پارتان و مادان و عیلامیان، بین النهرین مردم و یهودیه و کاپادوکیه و پونتوس و آسیا ۱۰ و فریجیه و پامفیلیه و مصر و لیبی اطراف که فیزوان را اسنده و کسونی رومه د اومییه بنده ۱۱ چه یهودی و چه کسانی که یهودیه دینشون قبول کرده؛ و هم نی گرت و عربستانه مردم - همه آشتوم که امه چما ما لفظییم خدا په قدرته کارون د لاهه کردند. ۱۲ پس همه همنه که مات و سرگردان بنده هندیکر کوز آپریششونی: «آم اتفاقه معنی چیه؟» ۱۳ اما بعضی نی ریشخندییم واتشونی: «آمه تازه شراویم مستنده!»

که خدا مقدس روح خیلی پیش تر داوود پاتشاه زونییم دربارَه یهودا پیشگویش کرده به، دربارَه اوی که عیسی دستگیر کرارون رهنما به. ۱۷ چون او ای نفر از اما حساب بی و آم خدمت را سهمیش د.

۱۸ یهودا اِشتن شرارت مزدیم ای تیکه زمینش بخربیشه و آ زمین سر دیمیم گل سر ایکت و پترکسشه و وسط د پاره بیه و چو رک و روغه همه بیرون ایبه. ۱۹ تمام کسانی که اورشلیم د بنده، ام اتفاق د خور دار بنده و اِشتن زونییم آ محله نومشون 'حقل دما'، اونا یعنی خونه زمین.

۲۰ «کتاب مزامیر د نویشتشونه:

» «چو کیهه خراوه بیی

و کسی چو دل زندگی مکره،»

و هنی نویشتشه:

» «چو مقام و منصبه علایده

نفری ایگیره.»

۲۱ پس گون ای نفر آ مردکونی که همیشه، تمام آ لحظه هون که عیسای خداوند چما میون اوی و شی ای، همیشه چما جمع دل بیی. ۲۲ یعنی یحیی تعمید موقع تا روزی که عیساوشون چما ور د بردشونه آسمون، ای نفر از آ مردکون، چما خمنای عیسی زنده آبیینه شاهد بیی.»

۲۳ پس اون د نفرشون پیشنهاد یکه: ایو، یوسف که اجو برسابا واتشونی و آجو بوستوس نومیم آرونسینده. و آییونی متیاس. ۲۴ آخری همنه دعا شون یکه و بواتشون: «ای خداوند، ته همه ی آدمان دل د خور داری. ته اِشتن آجما نشون آده که ام د نفر د، کومینر انتخاب کرده ۲۵ تا آم خدمت رسول بین قبول بکره، خدمتی که یهودا پیش بزه و بشه یقایی که پر تعلّقش د.» ۲۶ چو پیش قرعشون درانت

پطرسه پیغام پنتیکاست روز د

۱۴ آخری پطرس آ یازده رسولیم اوپاب به و اشن صصش پلند بکه، آجوش بوات: «ای یهودیان و ای اورشلیمه مردم، اچمه بفهما و آچی ای که وام دقتیم گوش بدیا! ۱۵ ام مردکون، برعکس آچی که شما فکر کرا، مست نینده، چون حلا ساعت نه صبح اسه! ۱۶ بلکم ام هه چی ای اسه که یوئیل پیغمبره درباره او همنه پیشگویش کرده یه:

۱۷ «خدا وا: آخرین روزون

چمن روح همه ی مردمه سر ایگرم. شما زاعه و شما کیگ نبوت کړنده، شما جوونه رؤبایونی ویننده و شما پیره خواونی ویننده. ۱۸ و آروزون،

حتی چمن نوکرون و چمن کنیزون سر نی، چمن روچه ایگرم و اون نبوت گړنده.

۱۹ سرو، آسمون د، عجیب چیون، و جیری، زمینه سر، معجزون کرم، خون و آتش و بخار د.

۲۰ پیش از ام که خداونده روز آرسه، آ پړشکوه و پيله روز، آوتاو تایریک بیه و ماه رنگ نی خونه رنگه شارین بی.

۲۱ آخری هر که خداونده نوم ونگ بکړه، نجات پیدا کړه.

۲۲ «ای خدا قوم، اچمه بشتوا: همنه که شما اشن زونا، عیسای ناصری مردکی به، که خدا، معجزان و عجیب چییش و علامتونی که چو دسیمم شما دل ظاهرش بکه، شهادتش بدا که او، حق اسه. ۲۳ هه عیسی، خدا اراده

و نقشه یم شما تسلیم به و شما شروره آدمون دسیمم، آورون صلیب سر مصلوب بکه و بکوشترونه. ۲۴ خدا اوش مرگه عذابون د نجاتش بدا، اوش زنده بکه، چون محال به که مرگ بتونه اجو اشن چنگ د نیا بداره. ۲۵ همنه که داوود پاتشا عیسی درباره وا:

«همیشه خداوند چمن چشمون پیش وینته،

چون او چمن راسته دسه ویر تا ملرزم. ۲۶ چمه خونین چمن دل شاد و چمن زون خوشحالی کړه،

چمن بدن امیدیم مونه. ۲۷ چون چمن جان مردعون دنیا د ول نکری،

و نارزی اشته انتخاب بیه، جان بپوسه. ۲۸ ته زیندگی راهون آمیر یاد بدا، و اشته حضوریم، آمین شادی د مشت کری.

۲۹ «ای برارون، از تونم اطمینانیم شما بوام که چما جد داوود یمه و بخشاردشونه و چو مقبره نی تا هاروپین روز چما وړ اسه. ۳۰ اما داوود پیغمبر به و زونستی که خدا چو را قسمش خرده که چو نسل د ای نفر چو سلطنت تخت سر نشونه. ۳۱ داوود آیندش پیش تر وینته، درباره مسیح زنده آبین بواتشه که چو جان مردعون دنیا د نمونه و چو بدن نیوسه. ۳۲ خدا هم عیسا زنده آکه و اما همه چو شاهدیوم. ۳۳ او برده به سرو خدا راس طرف، و آسمانیه په کود، موعود مقدس روحش ایگت و ایگردشه چما سر، امه که همنه وینا و اشتوا. ۳۴ داوود پاتشا اشن نشه آسمون، ولی هنی بواتشه که: «خداوند چمن خداوندش بوات:

پولشون هر کسی احتیاج قَدَر، همن میون یخشیسیون. ^{۴۶}اُون هر روز، معبد د جمع آئینده و اِشتن کییه عون د نی ناشون پاره گردی و دس و دل فرای و خوشیم هندیکریتم غذاشون خُردی ^{۴۷}و خداشون ستایش کردی. همه‌ی مردم اجون احترام نای؛ و خداوند هر روز کسونی که نجات شون پیدا کردی، چون جمع دل اِضافِش کردی.

مادرزاد لنگ شفا

۳ ای روز پطرس و یوحنا ساعت سه، ناهار پَش که دعا وقت به، شَینده معبد. ^۲آ لحظه، چند نفر، ای مردکیشون بایرد که مادرزاد شَل به. اُون آمردکشون هر روز معبد دروازه ور که چو نوم 'فشنگه دروازه' به ناعشون تا مردمیه د که معبد دله شَینده، صدقه ایگیره. ^۳وختی آ شله مردک بویندشه که پطرس و یوحنا گونده بیشینده معبد دله، چون کوذ صدقه بگوس. ^۴پطرس و یوحنا آ شله مردکه خیره ببنده، پطرس آجو بواتشه: «آجما دِیس!» ^۵پس آ شله مردک آجون دِیش و منتظر به که اُون آجو ای چی بدینده. ^۶اما پطرس آجو بوات: «از نه نقزه دارم نه طلا که آته آدیم، اما آ چی که دارم آته آدیم! عیسی مسیح ناصری نومیم اوپاب ببه و بمج!» ^۷چو پش پطرس آ شله مردکه راسه بالش بگت و اوش اوپاب بکه. هه لحظه شله مردکه لنگون و چو ساقه قوتشون بگت ^۸اِشتن یقا د اوپاب ببه و اِشتن لنگون سر وِندرد، راه دگت. اُخری همنه که وایش کردی خداهش شکر بکه و چونیم پشه معبد دله. ^۹همه‌ی مردم آوشون بوینت که می و خداهش شکر کردی، ^{۱۰}و یزونسشونه او، هه شله

'چمن راسته طرف ینش

^{۳۵}تا وختی که اِشته دِشمنون اِشته پا بن دراینم."'

^{۳۶}«پس خدا قوم، هَمه بقینا بزونده ام عیسی که شما آرون صلیب سر بکوشت، خدا آجو هم خداوند و هم مسیح موعودش کردشه.»

^{۳۷}وختی اُون آم لاوشون بَشَنوس، جوری ببنده که انگار چون دل د خنجر شیاسه، پطرس و علایده رسولون بواتشونه: «ای برارون، چه بکروم؟»

^{۳۸}پطرس آجون بوات: «توبه بگراه و شما هر کومین، عیسی مسیح نومیم شما گناهان بخشین را تعمید غسل بیگیرا و شما خدا مقدس روح بیگیرا. ^{۳۹}چون آم وعده شما و شما خوردگون و همه‌ی کسانی را اِسه که دورنده، یعنی هر که خداوند چما خدا آجو ونگ بکره اِشتن ور.»

^{۴۰}پطرس پر علایده لاوعونیم شهادتش بدا و آجونش تشویق بکه، بوات: «آم منحرفه نسله دس د اِشتن نجات بدیا!» ^{۴۱}پس اونی که پطرسه پیامشون قبول بکه، غسل تعمیدشون بگت. هه روز دویروبر سه هزار نفر آجون اضافه ببنده.

ایمانداران زندگی

^{۴۲}اُون اِشتنشون وقف تعلیم گتن رسولون د و علایده دین دارونیم مشارکت کردن و نان پاره کردن و دعا بگردشونه. ^{۴۳}آوه هَمه مات و مبهوت ببنده و پر عجیب چیون و معجزان رسولون دسیم انجام ببه. ^{۴۴}همه‌ی دین دار هندیکریتم بنده و همه چیه د شریک ببنده. ^{۴۵}اِشتن مال و منالشون خروئی و چو

موعود که پیش تر شما را انتخاب کرده،
 بخرسه.^{۲۱} که آسمون گون آجو قبول بکره
 تا روزونی که همه چی، مطابق آ چی ای
 که خدا قدیم د همه ی مقدسه پیغمبرون
 زونیمم واتشه، اتفاق دگنده.^{۲۲} موسی پیغمبره
 واتشه: "خداوند شما خدا، شما برارون دل،
 چمن شارین پیغمبری، شما را خرسه؛ هر چه
 که آو شماهون وا، گون گوش بکرا.^{۲۳} هر که آ
 پیغمبره لاوعون گوش مکره، خدا قوم دل نابود
 بی."

^{۲۴} «همه ی پیغمبره نی، سموئیل پش، ای
 صدا ام روزون دربار پیشگویشون کرده.^{۲۵} و
 شما، پیغمبرون خوردگونیا. آ عهدی وارث
 اسیا که خدا شما به عونیمم دبستشه. آو
 ابراهیمش بوات: "اشته نسل واسطیم همه ی
 مردم زمینه سر برکت گیرنده." ^{۲۶} وختی که
 خدا اشتهن خادم، عیسیش انتخاب بکه، اول
 آوش بخرسا شما ور تا شماهون برکت بیدیه،
 و آم کاریم شماهون، شما شرورونه راهون د
 آگردونه.»

پطرس و یوحنا، یهودیان شورا پیش

پطرس و یوحنا حلا مردمیم لاوشون
 کردی که کاهنان و معبد نکهبانان
 فرمانده و صدوقی فرقه علما، سر آرسنده.
^۲ آون چمه خونین که رسولون مردمشون تعلیم
 دای و اعلامشون کردی که عیسی، مردعون
 دل زنده بی، پر عصبانی بنده.^۳ پس اجونشون
 بگتنده و چمه خونین که غروو به، تا صباين
 روز زندان د نياشون پدا.^۴ اما خلیه از اُون
 که چون پیغامشون آشنوسشون به، ایمانشون
 بایرد و مردکه دور و بر پنج هزار نفر بنده.
^۵ صباين روز، قومه پيله تره و شیخون و
 تورات معلمین اورشلیم هندیگریم جمع آبنده.

مردکیه که چو پیش تر صدقه ایگتنه را معبد
 'قشنگه دروازه' ور نشتی؛ پس، از آچی که چو
 را اتفاق دگته به، تعجبشون بکه و مات بنده.

پطرسه لاوعون سلیمان ایوان د

^{۱۱} هه موقع که آ مردک پطرس و یوحنا
 خمناشی آی و چون کود جدا نی، همه ی
 جماعت حیران 'سلیمان پاتشا ایوان د' چون
 طرف بدوسنده.^{۱۲} وختی پطرس امش بوینت،
 جماعتش ددشت و بوات: «ای اسرائیلیه مردم،
 چرا آم کار د تعجب کرا؟ چرا مات آبیا آجا
 ددسا، فکر کرا اما چما قوت و دین داریم،
 کاریمون بکه که آ مردک راه بیشی؟^{۱۳} ابراهیمه
 خدا و اسحاقه خدا و یعقوبه خدا، چما به
 عون خدا، اشتهن خادم، عیسیش جلال بدا، هه
 کسی که شما آورون تسلیم بکه و پیلانئس والی
 ور آورون هاشا بکه، هر چند پیلانئس تصمیم
 آم به که آجو آزاد بکره.^{۱۴} ولی شما آ قدوس
 و صالحه مردکرون هاشا بکه و چو عوض
 بگوسیو ای قاتلی شما را آزاد بیی.^{۱۵} شما،
 آ کسی رون که زندگی سرچشمه به بکوشت،
 اما خدا اجو مردعون دل زندش بکه و اما چو
 شاهدیوم.^{۱۶} عیسی نوم و چو نوم ایمانیم
 اسه که ام مردک قوتش گته، ام مردکی که آجو
 وینو و آرونا. ایمانی که چو نومه واسطیم ام
 مردکیش، همن چشمه پیش کامل شفاش داعه.
^{۱۷} «و ههنه ای برارون، زونم که شما کار
 و شما قومه پيله ترون کار، نادانیه د به.
^{۱۸} ولی خدا هم راهیمم آچی ای که همه ی
 پیغمبرون زونیمم پیشگویش کرده به انجامش
 بدا: که چو مسیح رنج کشه.^{۱۹} پس توبه
 بکرا و آگردا خدا طرف تا شما گناه پاک
 ببینده و خداونده طرف شما را تازه قوتی
 آرسه،^{۲۰} و تا خدا، عیسی، یعنی هه مسیح

چو دَمَگَنه، گون آم مردکون قدغن بکروم که د عیسی نومه دربارَه هیچکسیم لاوه مکرندِه. «^{۱۸} اُخری هنی اجونش ونگ بکه و قدغنشون یَگه که هرگز عیسی نوم مایرنده و تعلیمی مدینده. ^{۱۹} اما پطرس و یوحنا جواوشون بدا: «شما اِشتن داوری یَگرا، کومین خدا نظر دِرسته، شما کود اطاعت کردن یا خداکود اطاعت کردن؟ ^{۲۰} چون آما نتونوم آچی که وینتمونه و آشنوسمونه، مَوايوم.»

^{۲۱} شورا اعضا، بعد آم که پطرس و یوحناشون پر تهدید بکه، اجونش ول بکه، چون راهی چون مجازات را نویتنشونه. چون همهی مردم، خداشون آچیونی خونین که اتفاق دگته به، ستایششون کردی. ^{۲۲} چون آ مردکی که معجزیم شفا گیش به، ویشتر از چهل سالیس د.

ایمانداران پطرس و یوحنا را دعا کننده

^{۲۳} پطرس و یوحنا آزاد بیینه پش، آگردسندِه اِشتن رفقان ور و آچی که سران کاهنان و شیخان اجون واتشون به، چون را بواتشون. ^{۲۴} وختی ایماندارون آمشون بَشَنوس، ای صدا خدا درگاه دِ دِعاشون بکه، بواتشون: «ای خداوندی که همهی چپیان سر حاکمیش، ای خدایی که آسمان و زمین و دریا و هر چه که چون دل اسه خَلِقِر کرده، ^{۲۵} ته اِشتن روح القدس واسطیم چما په زونیم، اشته خادم، داوود پاتشاه بواتره:

«چرا قومه شورش کرده

و ملته بیخودی توطئه کرده؟

^{۲۶} زمین پاتشاهان همدس بینده،

^۶ آم مجلس دَ، پيله کاهنَ خَنّا و قیافا و یوحنا و اسکندر و همهی پيله کاهنه خانواده اومییه بنده. ^۷ اُون پطرس و یوحناشون میدون دِ پا سر نیاشون پدا، چون کود آپرسسشونه: «شما چه قدرت و چه نومیم آم کاررون کرده؟» ^۸ اُخری پطرس خدا مقدس روحیم مشّت آبه، چون جواو بواتشه: «ای قومه پيله تره و شیخان، ^۹ اگم هارو چمه خونین آجما بازخواست کرا که شله مردکی حق د چاکیمون کرده، و آپرسرا او چه طره شفاش گته، ^{۱۰} پس شما همّه و همّهی خدا قوم بزونا که عیسی مسیح ناصری نومیم اِسه که آم مردک شما پیش ساق و سالم وندرده، هه کسی نومیم که شما آورون صلیب سر بکوشت اما خدا آجو مردعون دل زندیش آکه. ^{۱۱} عیسی، هه سگی اِسه که شما بنایان، آورون رد بکه و هننه وینا اصلیه سیگ بیاسه. ^{۱۲} جز عیسی مسیح هیچکس نییه که بتونه نجات بیدییه، چونکه آسمانه ین، علایده نومی، آدمونشون نداعه تا چو آم نجات پیدا بکروم.»

^{۱۳} وختی اُون، پطرس و یوحنا جراتشون بوینت و بزونسشونه که بیسواد و معمولیه آدم اِسندِه، تعجبشون بکه و بزونسشونه که عیسیم بینده. ^{۱۴} ولی چون آ شله مردک که شفاش ایگته به، پطرس و یوحنا ور وندرده به، اُون نتونسشونه ای چی چون ضد بوانده. ^{۱۵} اما دستورشون بدا که مجلس دَ اُبر بشنده و هندیکرینیم مشورتشون بکه. ^{۱۶} اُون همدیکریم بواتشونه: «آم دِ نفریم چه بکروم؟ چون همّهی اورشلیمه مردم زونده ای معجزه چون دسییم انجام بیاسه و آما نتونوم آجو هاشا بکروم. ^{۱۷} اما پیش از آم مردمه میون

و فرمانروایان هندیگرم جمع بینده،
خداونده ضد
و چو مسیحه ضد.

حنانیا و سفیره

که د، بخروتنه و چو پولش بایرد و رسولون
پا پیش یناشه.

۵ اما ای نفر که چو نوم حنانیا به اِشتن
زنگیم که چو نوم سفیره به، زمینه تیکه
ای شون بخروت، ۲ حنانیا ایکه از آ زمینه
پولشون، که چو زنگ خیرش د نیاش بدا و بقیه
پولش بایرد و رسولون پا بن یناشه. ۳ پطرس
اجو بوات: «ای حنانیا، چرار باشت شیطان
اِشته دل همنه مَشت بگره که خدا مقدس روح
دورغ بوای و ایکه از آ زمینه پول د اِشرا نیا
بداری؟ ۴ مگم پیش از چو خروتن اِشرا نیه؟
مگم بعد چو خروتن نی، آ پول اختیار، اِشته
دس نیه؟ چه باعث ببه که ام کاره بکری؟ ته
نه فقط آدم، بلکم خدام دورغر بوا!»

۵ وختی حنانیا ام لاوعونش بشنوس، زمین
سر ایگت و البجل جانش بدا! همه ی کسان
که آمشون بشنوس پر بترسند. ۱ اُخری
جوانه پیش بومنده و اوشون کفن د آپچس
و ببردشون برسر، و بخشاردشونه.

۷ بعد سه ساعت، حنانیا زنگ که ام ماجرا
د بی خور به، بومه دل. ۸ پطرس چوکود
آپرسسه: «آمن بوا که زمین رون هم قیمت
بخروت؟»

سفیره جواو بدا: «آها، هم قیمت.»
۹ پطرس آجو بوات: «چرا هندیگرم
همدس بیتا تا خداوند روچه آزمایش بکرا؟
اؤنی که اِشته شوشون بخشارد همنه برسرند
و آته نی بر برنده.»

۱۰ البخل، سفیره پطرسه لنگون ور ایگت و
جانش بدا. وختی جوانه یشنده دله، بویتشونه
که سفیره نی مرده. پس اوشون نی ببه بر سر،

۲۷ راست راسین هم شهر د، هیرودیس حاکم
و پنتیوس پیلاتس، غیریهودیان واسرایل قوم
خمن، اِشته مقدسه خادم، عیسی ضد، که آور
مسح کرده، همدست بینده، ۲۸ تا آ کارونی
که اِشته دس و اراده، پیش تر تعیین کردش
به، انجام بدینده. ۲۹ همنه، ای خداوند، چون
تهدیدان بوین و اِشته خادمون لطف یکه تا
همه جراتیم اِشته کلامه بوانده، ۳۰ و اِشته
دس نی شفا داینه را دراز یکه و اِشته مقدسه
خادم عیسی نومیم، علامت و معجزهان
انجام بده.»

۳۱ چون دعا کردنه پش، یقایی که پر جمع
بیه بنده پلرزش و همه روح القدوسیم
مشت آینده، و خدا کلامشون جراتیم
اعلامشون کردی.

ایمانداران هندیگره مال و اموال د شریک بینده

۳۲ همه ی ایماندار ای دل و ای جان بنده
و هیچکس ای چی اِشتن مال و اموال د
اِشنا نزونستی، بلکم همه چیه د هندیگرم
شریک بنده. ۳۳ رسولون پيله قوتیم، عیسی
خداونده زنده آبین درباره شهادتشون آدایی و
خدا پيله فیض چونیم به. ۳۴ هیچکس چون
دل محتاج نیه، چون هر که زمین یا کییه ایش
د، خروتنی و چو پولش ۳۵ رسولون پا بن نایی،
تا هر که احتیاج قدر همن میون بخش بیی.
۳۶ یوسف نی که لاوی قبيله و قیرسه را به،
رسولون آجو برنابا لقبشون دایه به، که چو
معنی 'تشویق کتنده' اِسه، ۳۷ برنابا زمینیش

رسولون زندون دَ بایرنِد. ۲۲ اما وختی مأموره بشنده زندان دله، رسولونشون نوینت. پس آگردسندِه، و خورشون آدا که: ۲۳ «اما بوینتمونه که زندان برشون محکم دِبسه بِنده. نگهبانه نی برون پیش و ندرده بِنده. ولی وختی بَرمون آکه، هیچکسی مون زندانه دل نوینت.» ۲۴ وختی معبدِه نگهبانان فرمانده و سران کاهنان آم خورشون بَشَنوس مات آبنده، فکرشون کردی که: «آم کاره آخر عاقبت چه بی؟»

۲۵ آم موقع، ای نفر بومه و چون را خورش بایرد، بوات: «کسانبرون که شما اجون زندون دراینته بیا، هننه معبدِه دل و ندردنه و مردمه تعلیم دینده.» ۲۶ پس معبدِه نگهبانان فرمانده، مأموران بیم بَشَنده و رسولونشون بایردنه، اما نه زوریم، چون ترسَسینده مردم آجون سگسار بکرنده.

۲۷ وختی رسولونشون بایرد، آجونشون شورا پیش پا سر نیاشون بدا. اُخری پیلِه کاهن چو کوَد آپرسس: ۲۸ «مگم اما شاهون، پر قدغمنون نکه که دِ ام نومیم تعلیم مدیا؟ ولی شما اورشلیم شهروون شما تعلیمیم مَشَت بکه و گوا آم مردکه خونه دراینجا چما گردن.» ۲۹ ولی پَطْرُس و رسولون جواوشون آدا: «اما گون خدا کوَد اطاعت بکروم، نه آدمون د. ۳۰ چما په عون خدا، هه عیسی که شما آروون صلیب سر ببه و بکوشترونه، مردن پَش زندیش کرده ۳۱ و خدا اوش ببه اروازه و اِشتن راسه دسه ور، و رهبر و نجات‌دهندیش بکه و فرصتش بدا تا خدا قومه توبه بکرنده و چون گناهه بخشسه بیبی. ۳۲ و اما ام چیون شاهدیوم، همنه که خدا مقدس روح نی شاهد اِسه، که خدا اوش کسونیش عطا کردشه که چو مطیع اِسنده.»

و چو شو ور بخشاردشونه. ۱۱ اُخری پیلِه ترسی همه‌ی کلیسا و همه‌ی کسانی که آمشون بشنوس، بگت.

حواریان علامت و معجزان

۱۲ رسول همیشه مردمه دل پر علامت و معجزشون انجام دای و همه‌ی ایمانداران ای دل سلیمانه پاتشاه ایون د جمع آیینده. ۱۳ اما هیچ که جراثیش نگردی چون جمع اضافَه بیبی، هر چند همه‌ی مردم آجون پر احترام نای. ۱۴ خیلی از مردکان و زنکونی که خداوند شون ایمان بایرد و چون جمع اضافَه بپینده، ۱۵ همنه که حتی مریضونشون آیردنده شهر میدانون و اجون تختون و سر خوسونجونیسشون تا وختی پَطْرُس بر آوره، لااقل چوه سایه، بعضییان سر دگنه. ۱۶ مردم دستَه دستَه اورشلیمه دویر و اطرافه شهرهون اومپنده و مریضان و اونی که پلید ارواح اجون عذاب دای، آیردشونی، و همن شفاشون گتی.

رسولون زندانی ببنده و چو پش آزاد ببندِه

۱۷ اما معبدِه پیلِه کاهن و همه‌ی کسونی که چو خمنا بنده یعنی ضدوقی فرقه، پخیلی سر دست به کار ببندِه ۱۸ و رسولونشون شون بگت، درایننشونه آ زندانی دله که همه جوهره آدم بر اِسه. ۱۹ ولی شو، خداوند ای فرشته، زندانه برونش آکه و اجونش آبر بایرد ۲۰ و بواتش: «پشا و معبد دَ وندرا و تموم ام زندگی بخشه پیغام مردمه را بواپا.»

۲۱ پس صبح تولو طبق آ چی که آجون واتشون به بشنده معبد و مردمشون تعلیم بدا. وختی پیلِه کاهنه و چو همراهه بومنده، همه‌ی شورا اهالی و همه‌ی یهود شیخونشون ونگ بکردنده و چند نفرشون بخرسا تا

هف نفر انتخاب بین خدمت کردنه را

۱ روزون که شاگردان تعداد ویشتر آبی، یهودیونی که چون لفظ یونانی به، یهودیانی یم که چون لفظ عبری به، گلشون بکه که چون بیوه زنکون روزانه غذا سهمہ درِست یدینده. ۲ آ دوزده رسول، تمام شاگردونشون ونگ بکه و بواتشونه: «درست نییه که اما مردمه غذا داین خونین، خدا کلامه موعظه ول بکروم. ۳ پس ای برارون، چمه خونین شما میون د هفت نفر خوش نوم که خدا روح و حکمتیم مَشْتِنده انتخاب بکرا تا آجون آم کار سر بنیوم. ۴ و اما چما وقت دعا کردن را و خدا کلامه خدمته را وقف بکروم.» ۵ لاوی که رسولون بواتشونه هَمَن نظر چاک بومه. پس استیفان که ای مردکی به که ایمان و روح القدوسییم مشْت به انتخابشون بکه، و هَم نی فیلیپس، پروخروس، نیکانور، تیمون، پرمیناس و نیکولاؤس شون که انطاکیه د یهودی بنده انتخاب شون بکه. ۶ آم مردکشون بایرد رسولون وَر و رسوله چون راشون دعا بکه، و چون سرشون دست اونا و آجونش آم خدمت را بناشه.

۷ پس خدا کلام هَمه یقا پخش آبه و شاگردان تعداد، اورشلیم د ویشتر آبه و ای پبله جماعتی از یهودیه کاهنوت نی، ایمانشون بایرد.

استیفانه دستگیر بین

۸ استیفان، فیض و قدرتییم مشْت به و پبله علامت و معجزات مردمه دل انجام دای. ۹ اما چن نفر از ای عبادتگاه اعضا که چو نوم معروف به 'آزاد بییه کسان عبادتگاه'، به، استفانییم بحثشون بکه. اُون فیروانه یهودیان

۳۳ وختی شورا اعضا آم لاوعونشون بَشْتوسنده هنده عصبانی ببینده که گوسینده اجون بکوشنده. ۳۴ اما ای نفر فریسی فرقه علما د، که چو نوم گامالائیل به، و شریعته معلم به و همهی مردم آجو احترام نای، مجلس د پا وندرد و دستورش بدا رسولون چند لحظه پیرنده بر سر. ۳۵ چو پش به اونی که بر بنده بواتشه: «ای یهودیان، شما حواس جمع بیی که گوا آم آدمونییم چه بکرا. ۳۶ پیش از آم، ای مردکی که چو نوم تئوداس به اوپاب ببه که ادعاش کردی اشنا کسی اِسه، و تقریباً چهار صد نفر اِشتن دویرو برش جمع بکه. ولی آوشون بکوشت و چو دار و دسه نی همه تارومار ببنده. ۳۷ چوه پش، جلیلیه یهودا، سر شماری موقع شورشش بکه و ای دسته نی اِشتن پش بیردشه. اما آجوعنی بکوشتشونه و چو دار و دسته پخش و پلا آبنده. ۳۸ پس دربارہ ام ماجراعه نی شماهون سفارش کرم که ام آدما د دست اوگورا و چونیم کاری مدارا. چون اگم چون قصد و نیت انسانی بیی، بی شک جایی نرسه. ۳۹ اما اگم خدا د بیی، شما نتونا چون پیش بیگیرا، چون همنه خداییم جنگا!»

۴۰ پس اُون گامالائیله نصیحتشون گوش بدا و رسولونشون ونگ بکه، شلاقشون پزه و قدغنشون بکه که د عیسی نومییم لاوی مکرنده، اُخری اجازشون بدا رسوله بشینده.

۴۱ پس رسولون شورا اعضا وَر د خوشحالیم بشنده، چون اُون لایق بنده که عیسی نوم خونین بی حرمتی بوینده. ۴۲ و اُون هیچ روزی چه معبد د و چه کییه هون د، آم تعلیم داین و خُورداین د که عیسی هه مسیح موعود اِسه دس اونگتسونه.

آدا که آزمینه، آجو و چو پَش، چوه نسله آدیه، هر چند ابراهیم آزمون حلا خوردگیش نَد. ^۶ خدا ابراهیمش بوات: "لاشته نسل غربت سرزمین دَ ای غریبه ای شارین زندگی کرنده و چهار صد سال اجون اسیر کرنده و ظلم گرنده." ^۷ خدا هنی آجو بوات: "از، آ قومی که اُون چون اسیرنده، مجازات کرم، و چو پَش، چمن قومه آ سرزمینه دَ شینده و بیبا آمن پرستش گرنده." ^۸ و خدا ختنه کردنه عهدش، ابراهیمش آدا. پس اسحاق، ابراهیمه را دنیا بومه و وختی اسحاق هس روزَه به آوش ختنه بکه. اسحاق یعقوب په په، و یعقوب نی دوزنده پاتریازک په به یعنی چما دوزنه پيله جد په.

^۹ «ولی پاتریارکه پخیلی سَر، یوسفشون مصریونشون بخروت. ولی خدا یوسف خمنه په ^{۱۰} و اوش همهی مُصیبتون دَ نجاتش بدا و آجوش حکمت آدا، و فرعون نظر دَ آوش عزیز گرامیش بکه، همنه که یوسفش، مصر فرمانروا و اِشتن دربار رئیسش بکه.

^{۱۱} «اُخری پيله قَحطی و مصیبتی هَمّه مصر و کنعان دَ و ببه و چما په عون، هیچ چی خُردنه را ندردشونه. ^{۱۲} وختی چما جد یعقوب، بِشَنوسشه که مصر دَ گندیم پیدا بی، اولین سفر را، چما اجدادش پر بخرسا. ^{۱۳} دَومین سفر، یوسف اِشتنش، اِشتن براعونش آزونِس و فرعون، یوسف خونوادیم آشنا ببه. ^{۱۴} یوسف اِشتن په یعقوب و همهی اِشتن خانواده که هفتاد و پنج نفر بنده، بایردشه مصر. ^{۱۵} همنه به که یعقوب بومه مصر و پر ببه. هم یعقوب و هم چما اجداد؛ ^{۱۶} اما چون جنازشون آگاردونس شکیمه شهر و مقبره‌ای دل پخشاردشونه که ابراهیم آجو حَمور زاعون کُود نقره اییم خرییش به.

و اسکندریه، کیلیکیه و آسیا اهالی دَ بنده. ^{۱۰} ولی اُون نتونسینده آ حکمت و خدا روح ور که استیفان چوام لاوش کردی، مقاومت بکره. ^{۱۱} پس اُون چند نفرشون خلوتی وادار بکه تا بوانده: «اما اشنوسمونه که استیفان، موسی پیغمبر و خدا کفر وائشی.»

^{۱۲} اُون مردم و شیخان و تورات معلمین شون استیفان ضد مشتشون بکه و ایبتنده استیفانه سر، اوشون بگت و بیردشونه شورا ور. ^{۱۳} و چند دروغ واینگ شاهد نی بایردشونه که واتشونی: «آم آدم، آم کار دَ دس اونگوره و همیشه مقدس معبد و شریعت بدی وا. ^{۱۴} چون اما اِشتن بشنوسمونه که وائشی عیسای ناصری ام یقا خراوه گره و رسم و رسوماتی که موسی آجما آدایه، عوض کره.» ^{۱۵} هم موقع، هَمّه‌ی کسانی که شورا دل نشته بنده، استیفانشون زُل زیه شون په و بویتشونه استیفانه دیم، ای فرشته دیمه شارین به.

استیفان اِشتن دَ دفاع کره

V معبد په پيله کاهن استیفان کُود آپرسش: «ام لاوعه راستنده؟»

^۲ استیفان بواتشه: «ای برارون و ای په عون، چمن لاوعه گوش آدیا! پر جلال خدا، وختی که چما په ابراهیم پیغمبر، بین‌النهرین منطق دَ به و حلا حراش کوچ نکرده به، چو را ظاهر آبه ^۳ و آجو بواتشه: "لاشته سرزمین و اِشته خویشان ول آکه، بشه آ سرزمینی که از آته نشون دیم."

^۴ «پس، ابراهیم سرزمین گلدانیان دَ بشه و خران دَ زندگیش بکه. خدا ابراهیمش چو په مردن پَش، هدایتش بکه ام سرزمینی که هارو پر زندگی کرا. ^۵ با آم حال خدا بیا حتی ای وجبه قدر نی زمین، ابراهیمش ارث اوندا؛ ولی وعیش

۳۰ «چَل سال یِگَدَشَت. ای روز بیابان دَ، سینا کوه نزدیکه دَ، ای فرشته‌ای وش ایگته بنه‌ای دلِ موسی را ظاهر آبه. ۳۱ موسی آ منظره وینَتَن دَ مات آبه. وختی پیش یشه تا نزدیک دَ ددسه، خداونده صص چو را بومه که بواتشه: ۳۲ "اَزیم اِشته اجدادِ خدا، ابراهیم خدا، اسحاق خدا و یعقوب خدا." موسی ترسَن دَ لرزسی و دِ جراثش نکه دِدهسه.

۳۳ «خداوند آجو بوات: "پای جارِ اِشته پا دَ آبر بایر، چون یقای که چو سر وندر دیش مقدس زمین اِسَه. ۳۴ یقین بزون از چمن قومه مصیبتَه، مصر دَ وینتمه و چون آه و نالِم اَشنوسَه، و اوقیم اشنو تا آجون نجات بدیم. هننه بوره تا آته بخرسم مصر."

۳۵ «هم موسی اِسَه که چما مردم آوشون رد بگه و بواتشونه: "که آتش چما حاکم و داور کرده؟" خدا هم مردکش آ فرشته واسطیم که ای وش گته بنه ای دل چو را ظاهر ببه خرسایش به تا چون حاکم و نجات دهنده بیی. ۳۶ هم موسی به که مصر دَ و سوهیره دریا وَر و بیابان دَ چَل سال چون را علامتون و معجزانش انجام بدا و چما مردمش مصر دَ آبر بایرد.

۳۷ «هم موسی، یعقوبه نسلش بوات: "خدا شما برارون دل، ای پیغمبری، چمن شارین شما را خرسه." ۳۸ آم هه موسی به که بیابان دَ جماعتیم همراه به. و آ فرشته ای خمنه که سینا کوه چوآم لاوش بکه، و هم نی چما اجدادِ خمنه به؛ موسی زنده کلامش ایگت تا آجما آراسونه.

۳۹ «ولی چما اجدادِ چو دَ اطاعتشون نکه، آوشون رد بکه و اِشتن دِل دَ گوسینده آگردنده مصر. ۴۰ اُون هارونشون بوات: " چما را خدایان رچ آکه که چما پیش بشینده، چون نزونوم آم موسی ای که آجما مصر سرزمین دَ

۱۷ «همنه که خدا وعده انجام بیینه موقع ابراهیمه را نزدیک آیی، چما مردمه تعداد نی مصر دَ ویشتر آبی، ۱۸ تا آم که ای علایده پاتشاهی بومه که یوسفش اونزوستی. ۱۹ آ پاتشاه چما قومیم حیلَه یم رفتارش بکه و چما اجدادش پر ظلم بکه و اجونش مجبور بکه که اِشتن کورپه خوردگون بر دَ ول بکرندۀ تا زنده مومندۀ.

۲۰ «آم روزگار دَ به که موسی پیغمبر دنیا بومه. آو خدا چشمان دَ خوشگله خوردگی به. موسی سه ماه اِشتن به کییه د پيله آبه. ۲۱ وختی موسی شون بر دَ باشتشون، فرعونه کینه آوش بایرد و اِشتن زا شارین آوش پيله بکه. ۲۲ همنه موسی مصره تموم حکمت و علمش یاد بگت و چو لاهه کری و کردار قوتش بگت. ۲۳ «وختی موسی چَل ساله ببه، چو دل دگت که اِشتن براره یعنی یعقوبه نسله حال و اوضاع بوینه. ۲۴ وختی بوینتسه ای مصریه مردکی ای نفر از اُون ظلم کره، چو پشت آبر بومه و آ مصریه مردکه کوشتنیم، آ مظلومه حقش ایگت. ۲۵ موسی خیالش گردی چوه براعه فهمنده که خدا گوه چو دستیم اجون نجات بیدیه، اما اُون نفهمسینده. ۲۶ صباين روز، موسی دِ نفرش بوینت که هندیکریم دعوا گردنه، و آم نیتیم که آجون آشتی بیدیه، بواتشه: "ای مردکون، شما هندیکر براریو، چرا هندیکریم بدی کرا؟"

۲۷ «اما آ مردکی که اِشتن قونشیم بدیش گردی، موسیش کنار بزه و بواتشه: " که آتش چما حاکم و داور کرده؟ ۲۸ گوی آمَن نی بکوشی، همنه که آزیر آ مصریه مردکر بکوشت؟" ۲۹ وختی موسی امش بَشَنوس، دوشتشه و بشه میدون سرزمین و پر غریب ببه و پیوندش بکه و دِ زاعون صاحب ببه.

۴۹ «خداوند وا:

آسمان چمن پاتشاهیه تخته و زمین

چمن پا پِن کرسی!

چمنا چه کییه ای رچ کرا؟

چمن استراحت یقا کاره؟

۵۰ مگم چمن دس همه‌ی ام چپیه

رچش نکرده؟»

۵۱ «ای یاغیه مردم، ای کسانی که شما دلان

و شما گوش ختنه نینده! شما، شما اجدادِ

شارین همیشه خدا مقدس روحه ضد مقاومت

کرا. ۵۲ کوم پیغمبره که شما اجدادِ دست دَ

اذیت و آزار نیبیه بی؟ اُون حتی آ پیغامبرونی که

آ صالحه مردکه اومیشون پیشگویشون کرده

به، بکوشتشونه؛ و هننه شما آ صالح مردکرون

تسلیم کرده و چو قاتل بیبیا، ۵۳ شمایی که

شریعی که فرشته عون واسطه بیم شما دس

آرسه، ایگته رونه، اما چو دَ اطاعترون نکه.»

استیفانه سگسار بیین

۵۴ شورا اعضا وختی ام لاوعونشون

بشنوس، عصبانیت دَ داغشون بکه و اِشتن

دندانشون همدیگر سر فشارشون دایی.

۵۵ اما استیفان خدا مقدس روحیم مشت،

ماتش برده به آسمون، خدا جلالش بویت و

عیسایش که خدا راسه دست ور و نذرده به،

بوینتشه. ۵۶ استیفان بوات: «هننه آسمون

وینم که آیینده و انسان زا وینم که خدا

راست دسه ور و نذرده.»

۵۷ ولی اُون اِشتن گوششون بگت، بلنده ناره

ایشون یگشس و همه هندیگریتم استیفانه

طرف حمله شون بکه ۵۸ و گیشسن گیشنیم،

اوشون شهر دَ آبر بکه و سگسارشون بکه.

آبرش بایرد، چه چو سر اومییه! ۴۱ آ روزون

یه که ای بُتی، گولگه شارین رچشون بکه و

چو را، قربانیشون بکه و آ چی خونین که اِشتن

دستیم رچشون کرده به، جشنشون بگت.

۴۲ ولی خدا چوَن دَ دیم آگاردونس و اجونش

ول بکه تا آسمان و ماه و آوتا و ستارهان

پرستش بکرده؛ همنه که پیغمبرون کتاب دَ

نیویشتشونه:

» «ای یعقوبه ایل و تبار، مگم آ چل سال

که بیابان دَ بیا،

چمنا سر آبریه حیوان و قربونی

بایردرونه؟

۴۳ شما ملوک بکه بنه خیمه و رفانه بته ستاره

رون به پا بکه.

و آم بُتونرون پرستش را رچ بکه.

پس ازی شماهون تبعید کرم بابله

آ طرف.»

۴۴ «چما اجدادِ بیابان دَ شهادته خیمه شون

اِشتن خمناشون دَ، هه خیمه‌ای که موسی آجو

خدا دستورییم، مطابق نمونه‌ای که وینتش

به، رچش بکه. ۴۵ چما اجدادِ وختی یوشع

رهبری ییم، سرزمین کنعانشان آقومانای کود که

خدا چون چشمه پیش آبر کرده به، ایگتشونه،

و شهادته خیمه شون اِشتن خمنای بایردشون

کنعان، و آ خیمه تا داوود پاتشاه زمون پر

بمَنت. ۴۶ خدا، داوود پاتشاه لطف بکه. و

داوود خداکود درخواستش بکه که او یعقوب

خدا را ای کییه ای رچ بکره. ۴۷ ولی سلیمان

پاتشاه به که خدا را کییه ای رچ بکه.

۴۸ «هرچند خدای متعال آ کییه هوئی دَ که

آدمه دستیم رچ بیینده نوندره، همنه که اشعیا

پیغمبره واتشه:

شفاشون گئی.^۸ چمه خونین آشهر پيله شادی
ییم مشت ببه.

جادوگره شمعونه ایمان آیردن

۹ آشهر دَ مردکی زیندگیش کردی که چو نوم
شمعون به، او پیش تر سامره مردمش اِشتن
جادوگری ییم حیران کرده به و ادعاش کردی
که اشنا کسی اِسِه. ۱۰ همّه، پيله و ولگ، چو
لاوعونش گوش دایي و واتشوی: «آم مردک
هه خدا قدرت اِسِه که آجو 'پيله قدرت'
واینده.» ۱۱ مردم چو لاوشون گوش دایي،
چون پر مدتی به اِشتن جادوگری ییم، آجون
حیران کرده به. ۱۲ ولی وختی مردم، فیلیپسه
پیغام که خدا پاتشاهی شاده خوره و عیسی
مسیح نومه دربارّه به، ایمانشون بایرد، همّه،
چه مردک و چه زنک، غسل تعمیدشون بگت.
۱۳ حتی شمعون نی ایمانش بایرد و تعمید گتنه
پَش، همیشّه فیلیپسه خمنّا به و شمعون پيله
علامت و معجزات وینتینیم که او انجام دایي،
مات و حیران به.

۱۴ وختی رسولون اورشلیم دَ خوردار بنده
که سامره اهالی خدا کلامشون قبول کرده،
پطرس و یوحنا شون بخرسا چون ور. ۱۵ آ دِ
نفر بومنده سامره و سامره مردمه را دِعاشون
بگه تا خدا مقدس روح بیگیرنده، ۱۶ چون حلا
خدا مقدس روح هیچ کومین را نازل نیبیه به،
بلکم فقط عیسی خداوند نومیم تعمیدشان
گتّه به و بس. ۱۷ پس پطرس و یوحنا اِشتن
دسشون، اونا چون سر و اُون خدا مقدس
روحشون ایگت.

۱۸ وختی شمعون بوینتشه که رسولون اِشتن
دس اونینده مردمه سر و اُون خدا مقدس

کسونی که شاهد بنده، اِشتن خلاوشون آبر
بایرد و ای جوانه مردکی لنگون ور بناشونه که
چو نوم سولس به.

۹ وختی استیفان شون سگسار کردی، او
بَلنده صصیم بواتشه: «ای عیسی خداوند،
چمن روح قبول بکه!» ۱۰ اُخری زانوش یزه و
بَلند صصیم بوات: «خداوندا، آم گناه چون
حساب مَنه.» آمش بوات و جانش بدا.

سولس کلیسا اذیت و آزار کره

۸ سولس، استیفان کوشتنیم موافق به.
بعد آ روز، پيله اذیت و آزار اورشلیم
کلیسا را شروع ببه، همنه که جز رسولون،
همّه، یهودیه منطقه و سامره منطقه طرف
پخش و پلا بنده. ۲ چند خدا شناسه مردکون
استیفانه جنازشون یخشارد و چو را پيله
عزاداری شون بکه. ۳ اقا سولس، بد جور
غیصیم کلیساش حمله کردی و کیبه به
کیبه گردستی، مردکون و زنکونش آبر آیردی
و دراینی زندان.

فیلیپس سامره دَ دربارّه مسیحه تعلیم دایي

۴ آ ایماندارونی که اذیت و آزار بین خونین
پخش و پلا آبییه بنده، هر یقا که شینده،
خدا کلامه شاد خورشون دایي. ۵ فیلیپس نی
بشه سامره ای شهری و بر مردم را مسیح
درباره تعلیم دایي. ۶ پره جماعت وختی فیلیپس
لاوعونشون بَشَنوس و معجراتی که انجام
دایي بوینتَشونه، دَقَتیم آ چپونی که او واتشی
گوششون دایي؛ ۷ چون پلیده ارواح نازه کشان
و بَلند صصیم، پر کسونی دَ که چون گرفتار
بنده، آبر اومینده و پر فلجون و شَلون،

۳۱ دربارِ خواجه بوات: «چه طره تونم بفهمم، اگم کسی آمن رهنمایی مکره؟» پس فیلیپس کودِ خواهشش بکه ارا به سار بیبی و چو ور پِشه. ۳۲ خواجه، کتاب مقدسه آم بخشیش خونگی که واتشئی:

«دِرست، ای گوسپندی شارین که آجو سر آبرینه را برنده،

و ای وَرَه ای شارین که اِشتن پِشم آبرون وِر ساکینه،

آو اِشتن گرش اونکه.

۳۳ چو حقیر بین موقع، همه جور بی

عدالتی چو حقشون بکه؛

که تونه دربارَه چو نسل لاهه بکره؟

چون چو زندگی زمین سر ایگته بی.»

۳۴ خواجه، فیلیپسش بوات: «آته مندت کرم آمن بوای که پیغمبر بیبا چه که دربارَه لاهه کره، اِشتن دربارَه یا علایده نفری دربارَه؟» ۳۵ پس فیلیپس شروع به لاهه کردنش بکه و مقدس کتاب هه بخشش شروش بکه، دربارَه عیسی شاده خورش آدا.

۳۶ همنه که را دَ پیش شینده، آرسنده یقایی که بر آو به. خواجه بواتشه: «دَدس، بیبا آو اِسه! چه تونه چمن پیش بیگیره غسل تعمید مگیرم؟» ۳۷ فیلیپس بوات: «اگم صدق دلیم ایمانیر آیرده، هپچی اِشته پیش نگیره.» خواجه بوات: «ایمان دارم که عیسی مسیح خدا زا اسه.»

۳۸ خواجه دستورش بدا آرا به عه نیا بدارنده، و فیلیپس و خواجه، هر د نفر پشنده آو دله و فیلیپس آجو غسل تعمیدش آدا. ۳۹ وختی که آو دَ آبر بومنده، ای دَقَه خداونده روح فیلیپسش ایگت و بردرشه و خواجه دَ آوش نیونت، و شادیم اِشتن راهش بشه. ۴۰ اما فیلیپسشون آشدود منطقه دَ یوینت. آو تمام

روح ایگیرنده، ای پولشون بایرد و ۱۹ رسولونش بوات: «آم قدرتِ آمَنِ نی آدیا تا هر که سر دس اونیم، خدا مقدس روح بیگیره.»

۲۰ ولی پطرس بوات: «اِشته نقرَه اشته خمنابود بیبی! چون خیالِر بکه که تونی خدا هدیه، پول بیم یخری! ۲۱ ته آم خِدَمَت دَ هیچ سهم و نقشی نِداری، چون اِشته دِل خداییم نییه. ۲۲ پس اِشته آم شرارتِ توبه بکه و خداوند دَ یگو تا بلکم اِشته دِلِ آم فکر بَخِشَسَه بیبی؛ ۲۳ چون وینم که حسودی و گناه آتش اسیر کرده.»

۲۴ شمعون بوات: «شما چمن خداوند وِر دِعا بگرا تا آچی که بواترونه چمن سر ما.» ۲۵ پطرس و یوحنا بعد آم که شهادتشون بدا و خداوند کلامشون اعلام بکه، آگردسنده اورشلیم و راه دَ، سامره خیلی دهون دَ انجیله شاد خورشون اعلام بکه.

فیلیپس و دربارِ خواجه

۲۶ اُخری خداونده ای فرشته فیلیپسش بوات: «اوپاب ببه و بشه جنوبِ طرف، آ راهیه که اورشلیم دَ شی غزه.» ۲۷ پس فیلیپس اوپاب ببه و بشه، راه دَ خواجه مردکیش یوینت که حبشه را به. آو حبشه ملکه ای دربار به که چو نوم 'گندا' به و ملکه خزانهدار به. آو اومیه به اورشلیم تا خدا پرستش بکره. ۲۸ او آگردسَنه موقع، اِشتن ارا به دَل نشته به و اِشعیای پیغمبره کتابش خونگی. ۲۹ اُخری خدا روح فیلیپسش بوات: «بشه پیش و آ ارا به بیم همراه ببه.»

۳۰ پس فیلیپس بدوسشه ارا به طرف و بَشَنوسشه که دربارِ خواجه، اِشعیای پیغمبره کتابه خونه. آجو بوات: «آچی که خونی، فهمی؟»

مشغول دِعاغه ۱۲ و رؤیا د ای مردکیش وینته، که چو نوم خانیا اِسه، که آ و چو سر دست اونیه تا آو هنی بوینه.»

۱۳ اما خانیا جواوش بدا: «خداوندا، پر کسونیه د ام مردکه درباره اشنوسمه که اشته مقدسه آدمون اورشليم د اذیت و آزار کردشه. ۱۴ و بییا نی سران کاهنان ظرفت ام اختیار داره تا هر که اشته نوم بواغه، دستگیر بکړه.»

۱۵ ولی خداوند خانیا نش بوات: «بشه، چون که ام مردک وسیله ای اِسه که از اوم انتخاب کرده تا چمن نومه، غیریهودیان و چون پاشاهون و خدا قومه را اعلام بکړه. ۱۶ از اجو نشون دیم که چمن نومه خونین پيله سختی گون بکشه.»

۱۷ پس خانیا راه دِگت و بشه آ کیه دله. اِشتن دسوش اونا چو سر، بوات: «شائول، برا، خداوند یعنی هه عیسی که وختی آجا اومیش، راه د اِشرا ظاهر آبه، امنش بخرسا تا هنی بتونی بوینی و خدا مقدسه روحیم مَشت بیی.» ۱۸ هه لحظه ای چی منجق شارین سولس چشمو د ایکت و آو هنی بتونسشه بوینه و اوپاب ببه و غسل تعمیدش بَگت. ۱۹ اُخری غذاش بخه و اِشتن قوتش به دس بایرد.

سولس عبادتگاه دله عیسی درباره لاوه کره

سولس چند روزی اِشتن شاگردونیم دمشق د بَمت. ۲۰ آو البجل عبادتگاهان د ام پیغامش اعلام بکه که عیسی خدا زا اِسه. ۲۱ هر که چو پیغامش اشنوسی مات و حیران یی و واتشی: «مگم ام هه کسی نییه که اورشليم د، کسونی میون که عیسی نومشون زون سر آیردی، آشوب به پا کردی. مگم چمه خونین آجا نومیاسه تا آجون دستگیر بکړه و سران

آ منطقه شهرون د گردستی و اِنجیله شاده خورش آدای، تا آرسس قیصریه شهر.

شائول ایمان آیردن

۹ ولی سولس همنه که خدا شاگردش تهدید کردی و چون کوشتنش ادامه دای، بشه معبده پيله کاهن ور ۲ و چو کو د نامهونی دمشق عبادگاهون را آخاستشه تا کسانی که عیسی پیرونده و آجون اهل طریقت واینده، چه مردک چه زنک، دستگیر بکړه بایره اورشليم.

۳ راه دل، وختی سولس دمشق آرسستی، ای دَقه ای نوری آسمون د بومه و چو دویر دِگت ۴ و سولس زمین سر پکت، صصی بَشَنوسشه که آجو بواتشه: «شائول، شائول، چرا امین اذیت آزار کری؟»

۵ سولس بوات: «خداوندا، ته کییش؟» جواوش آداهش: «از هه، عیسی اِسیم که ته آجو اذیت و آزار کری. ۶ هننه، اوپاب ببه و بَشه شهر. پر آته واینده که چه گون بکړی.» ۷ سولس همسفره زونه گیرسه بنده؛ اُون صصشون اشنوسینده، اما کسی شون نوینتینده. ۸ سولس زمین د اوپاب ببه، با ام که چو چَشمه آواج بنده اما یتونسشه چیزی بوینه؛ پس چو دسشون بَگت و آوشون ببه دمشق. ۹ سولس سه روز کور به و چیزی نخردشه و آنخردشه.

۱۰ دمشق د عیسی ای شاگردی زندگیش کردی که چو نوم خانیا به. خداوند رؤیا د آجو بوات: «خانیا!»

خانیا جواو آداهش: «بله خداوندا.» ۱۱ خداوند آجو بوات: «اوپاب ببه و بشه ای کوچه ای که چو نوم 'راست' اِسه، بشه و یهودا کیه د، سولس تارسوسی سراغ بیگی. آو

اینیاسه شفا

۳۲ ولی پطرس که همه‌ی آنواحیه د گردستی، بشه لډه شهر تا مقدسونی که بر زندگی کړنده بوینه. ۳۳ پر ای نفرش بوینت که چو نوم اینیاس به و هشت سال فلج و کیبه ډگن به. ۳۴ پطرس آجو بوات: «اینیاس، عیسی مسیحه آته شفا دیبه. اوپاب به و ښته یقا آپرچین!» آو، البحل اوپاب به. ۳۵ همه‌ی لډه و شارونه مردم اوشون بوینت و خداوندشو ایمان بایرد. ۳۶ شهر یافا د ای شاگردی زیندگیش کړدی که چو نوم طابیتا به. یونانیون لفظ چو معنی آهو ښه. ام زَنک ښتنش، چاک کارونی را وقف کرده به و فقیر فقراش کمک کرده به. ۳۷ ه روزون طابیتا مریض آبه و بمه. پس چو جنازشون پشو و ای بالاخانه ای د ښاشون. ۳۸ چون لډه، یافا نزدیکه به، وختی شاگرده خوردار ببنده که پطرس لډه د ښه، د نفرشون بخرسا چو ور و بواتشون: لطف بکه «البحل بوره چما ور.»

۳۹ پطرس اوپاب به و چونیم ښه. وختی پر آرسس، اوشون به بالاخانه. بیوه زَنکون همه اوشون دویره کرده به، برمسینده و خلاونی که دورکاس آ موقع که زنده به چون را دوتش به، پطرسشون نشون داتی.

۴۰ ولی پطرس همیش اتاق د ابر بکه و زانوش بزه، دعاش بکه. اُخری آگردس جنازش ددشت و بواتشه: «ای طابیتا، اوپاب به!» طابیتا ښتن چشمش آکه و وختی پطرسش بوینت ښشت. ۴۱ پطرس چو دستش بگت و اوش اوپاب بکه. اُخری بیوه زنکون و

کاهنان ور بیره؟» ۲۲ ولی سولس روز به روز ویشتر قوتش گتی و دلیلونی آیردشی که نیی رد کردن و دمیثقیه یهودیانش زانو درایتی و ثابتش کړدی که عیسی، هه مسیح موعود ښه.

۲۳ پر روزون آوړدن پش، یهودیون نقششون بکشس که سولسه بوکوشنده. ۲۴ اما سولس چون نقشه د خوردار به. اُون شو و روز شهر دروازه شون نظر د تا سولسه بکوشنده. ۲۵ ولی سولسه شاگرده شوونه اوشون سیدی دل بنا و شهر دیواره سولاخیه د بخرساشون اشنیو.

۲۶ وختی سولس آرسس اورشلیم، تلاشش بکه تا به شاگردون جمع اضافه بیی، اما همه چوکود ترسینده، چون باورشون نکړدی که آو راس راسین عیسی شاگرد بیته بی. ۲۷ اما برنابا، سولسش بگت و بایر دشه رسولون ور، بواتشه که چه طره دمشق راه د خداوندش وینته و خداوند چه طره چو آم لاوش کرده و آو چه طره دمشق د جراتیم عیسی نومییم تعلیمش دایشه. ۲۸ پس سولس چون ور وندرد و اورشلیم د آزادانه اوقی و شی آی و جراتیم خداونده نومییم تعلیمش داتی. ۲۹ یهودیانی خمنه که چون لفظ یونانی به، لاوش کړدی و بحثش کړدی، ولی چون نیت آم به که سولسه بکوشنده. ۳۰ وختی براعه آم ماجرا د خور دار ببنده، سولسشون به قیصریه شهر و پر اوشون بخرسا تارسوس شهر.

۳۱ همنه کلیسا، تموم یهودیه و جلیل و سامیره د آرامشش د و قوتش بگت. و خداونده ترس د زندگی شون کړدی و خدا مقدس روح تشویقیم هر روز چون تعداد ویشتر آتی.

سر تا دِعا بگره. ۱۰ پطرس پر وشیرش آبه و بگوسشه ای چی بُخره. وختی که غذاشون حاضر کردی، بیهوش ببه. ۱۱ آ حال د بوینتشه که آسمان آبه و ای چی سِفَره شارین که چهار گوشه د ایدارمونِسْشونه و اوقی اشنیو زمین طرف. ۱۲ آ سِفَره سر، همه جوره حیوانان و خزندگون و پرندعونیم مَشت به. ۱۳ اُخْری صصی چو گوش آرسس که واتِی: «پطرس، اوپاب ببه، سر آبر و بخه!»

۱۴ پطرس بواتشه: «اصلاً، خداوندا، چون از هرگز حرام چی یا نجس چی ای لوم نزه عه.» ۱۵ دومین بار هه صص بومه که وائِشی «آ چی ای که خدا پاکش کرده، ته آجو نجس مزون!»

۱۶ آم رویا سه را تکرار ببه و چو پَش سِفَرشون البحل ببه آسمون.

۱۷ هیه موقع که پطرس تعجبیم آ رُیا معنیش فکر کردی، کسونی که گرنلیوس آجون خرسایه به، شَمعونه کییشون بوینت، آرسسندنه چو کییه بَر. ۱۸ اُون پَلَنَد صَصیم آپرسسیندنه: «مگم شَمعون که معروف به پطرسه، بییا میهمانه؟»

۱۹ پطرس حلا درباره رُیا فکرش کردی که خدا روح آجو بوات: «دِیس، سه نفر اِشته پَش گردندنه. ۲۰ اوپاب ببه و یشه اشنیو، شک مکه چونیم بشه، چون مین اجونم بخرسا.»

۲۱ پطرس یشه اشنیو و آجون بوات: «از هه کسی اسیم که چو پَش گردا. شما چی خونین اومیا؟»

۲۲ بواتشون: «گرنلیوس فرماندهه آجماش بخرسا. آو درستکار و خداترسه مردکی إسه و یهودیان همه چو چاکِی د واینده. آو ای مقدسه فرشته ای کوَد دستورش گته که اِشته پش

ایماندارونش ونگ بکه و طابیتاشه زنده آجون اوس ببه. ۲۳ آم خَوَر تمومَه یافا د آپِچس و پر کسون خداوندشان ایمان بایدرد. ۲۴ پطرس نی پر روزونی یافا د، ای دَبَاغی ور وندرد که چو نوم شَمعون به.

پطرس و گرنلیوس

۱. قیصریه شهر د ای رومیه افسری زندگیش کردی، که چو نوم گرنلیوس به. گرنلیوس رومه گردانه فرمانده به که آ گردان معروف به ' ایتالیاییه گردان ' به. ۲ گرنلیوس ای دیندار مردکی به، آو و چو خانواده همَه خداترس بنده. گرنلیوس دست و دل فراییم فقیر و فقراش کمک کردی و همیشه خدا درگاه دِعاش گردی. ۳ ای روزی دوپرو بره ساعت سه، ناهار پَش، رویا د واضح بوینتشه که خداونده ای فرشته بومه چو ور و بواتشه: «گرنلیوس!»

۴ گرنلیوس ترس یم آجو دِشت و بواتشه: «بله، آفا!» فرشته بواتشه: «اِشته دِعا و صدقه هان، ای یادگاری هدیه شارین آرسندنه خدا حضور. ۵ هَننه چن نفر بخرس یافا شهر تا شَمعون معروف به پطرسه آجا بایرنده. ۶ آو ای دَبَاغی ور میهمونه که چو نوم شَمعونه و دریا ور کییه داره.»

۷ وختی آ فرشته ای که چو آم لاوش کردی بشه، گرنلیوس د نفر اِشتن خادمان د و ای نفر از اِشتن باوفا سربازونش، ونگ بکه اِشتن ور. ۸ گرنلیوس تمام ماجراش چون را بوات و آجونش بخرسا یافا.

۹ صباين روز، ناهار موقع، وختی راه د بنده و شهره نزدیک آبینده، پطرس بشه کییه بُن

^{۳۴} پطرس همنه لاوش شروع بکه: «هننه بزونسمة که راس راسین خدا، مردمون میون فرقی نینه؛ ^{۳۵} بلکم هر قوم د، هر که خدا د بترسه و آچی که درست اسه انجام بدیهه، آو آجو قبول کره. ^{۳۶} خدا طبق اشتن کلام که اشتن قومه را بخرساشه، صلح و سلامتی و چاکه خبره عیسی مسیح واسطیتیم که همن خداوند اسه، اعلامش بکه. ^{۳۷} شما اشتن زونو که ام کار چه طره آ تعمیدی پش که یحیی اعلام بکه، جلیل منطقه د شروع ببه و تموم یهودیه منطقه دل پخش آبه، ^{۳۸} و خدا، چه طره عیسی ناصریش خدا مقدس روحیم و قدرتیم مسح بکردشه، همنه که همه یقا گردستی و چاکه گارش کردی و همه ی کسانی که ابلیسه ظلم و ستم ین بنده، شفاش دای، چمه خونین که خدا چوام به.

^{۳۹} «و اما همه ی آ کارونی شاهد اسیوم که آو یهود سرزمین و اورشلیم د انجامش بدا. آون اوشون صلیب سر بکشش و بکوشتشونه. ^{۴۰} اما خدا آجو سؤمین روز زنده و ظاهرش بکه، ^{۴۱} اما نه تموم مردم را، بلکم فقط چما را که خدا طرف انتخاب بیوم که چو شاهد بام. آمایی که بعد ام که آو مردعون دل زنده آیه، چو خمنای بخردمونه و آخردمونه. ^{۴۲} آو آجامش دستور بدا تا ام حقیقه قومه را اعلام بکروم و شهادت بدیوم که خدا آجو معین کرده تا زندعون و مردهون داور بیی. ^{۴۳} پیغمبره همه درباره عیسی شهادت دینده که هر کسی آجو ایمان بایره، چو نومه خونین چو گناهان بخشسه بینده.»

^{۴۴} پطرس حلا لاوش کردی که خدا مقدس روح تمام کسانی سر قرار بگتش که آ پیغام شون آشوسئینده. ^{۴۵} آ ایماندارانی که ختنه بین شون رسم د یعنی کسانی که اصلتن

بخرسه و آته اشتن کییه دعوت بکره، و اشته لاوعون بشنوه.» ^{۲۳} پس پطرس آجونش ببه کییه دله تا چو میهمان ببینده.

صباين روز پطرس اوپاب ببه و چونیم بشه. چند براعه که یافا را بنده نی چونیم بشنده. ^{۲۴} صباين روز آرسنده قیصریه شهر. گرنلیوس اشتن خویشون و نزدیک رفقش نی جمع کرده به و چون منتظر به که باینده. ^{۲۵} وختی پطرس ببه کییه دله، گرنلیوس چو پیشواز ببه و چو پا دگت، آوش پرستش بکه. ^{۲۶} اما پطرس آوش راس آکه و بواتشه: «اوپاب ببه؛ آزی اشته شارین ای آدمیم.»

^{۲۷} آخری همنه که چونیم لاوش کردی ببه کییه دله و بوینتسه پر پره جماعتی جمع آبنده. ^{۲۸} پطرس آجون بوات: «شما اشتن زونو که یهودیان را جایز نی که علایده قومان بیم معاشرت بکرنده یا بیشینده چون کییه. اما خدا آمینش نشون بدا که هیچکسه نجس یا ناپاک مزونم. ^{۲۹} پس وختی چمن پش رون بخرسا، بی چک و چونه بومیم. هننه بوا، چه خونین چمن پش رون بخرسا؟»

^{۳۰} گرنلیوس جواوش بدا: «چهار روز پیش، هم موقع، دویر و بره ساعت سه، ناهاره پش، چمن کییه د دعام کردی که ای دفعه ای مردکی که ای نورانیه خلای دکردش به چمن پیش وندرد ^{۳۱} و بواتشه: "گرنلیوس، اشته دعا قبول بی و اشته صدقه هان خدا حضور ویر آیردشونه. ^{۳۲} هننه چن نفر بخرس یافا شهر تا شمعون معروف به پطرسه آجا بایزند. آو شمعون دباغه ور مهمونه که چو کییه دریا ور اسه." ^{۳۳} پس البجل بخرسامه اشته پش و ته ای لطف بکه و بومیش. هننه اما همه خدا پیش حاضریم تا هر چی خداوند آتش دستور داعة، بشنوم.»

۹ «دومین بار آسمان د صصی بومه که "ا" چی ای که خدا پاکش کرده، ته آجو نجس مزون. ۱۰ و آم اتفاق سه را تکرار ببه؛ اُخری همه‌ی آچیه پَرِدِشون آسمون.

۱۱ «هه لحظه، سه نفر که قیصریه د چمن ور خرسایشون به، آرسسند کیه‌ای که از پر بَیم. ۱۲ خدا روح آمِن بوات که چون خمنّا بِشیم و فرقی منبیم. آم شش برا نی چمن خمنّا بومنده، و آما بِشیم اُمردکه کیه. ۱۳ آو چما را تعریفش بکه که چه طره اِشتن گییه د ای فرشتیش بوینت که آجو واتشه: "چن نفر بخرس بافا تا شَمعون معروف به پطرس آجا بایرنده. ۱۴ آو، اِشرا پیغامی آیره که چو واسطیم ته و اِشته خانواده همّه نجات پیدا کرا."

۱۵ «وختی لاهه کردیم شروع بکه، خدا مقدس روح همُن سر قرارش بگت، دِرست همنه که اول چما سر قرارش بگت. ۱۶ اُخری خداونده لاوم ویر بایرد که واتش به: "یحیی آویم غسل تعمید دای و لی شَما، خدا مقدسه روحیم تعمید گیرا." ۱۷ پس اگم خدا آجون هّه هدیه ایش آدایش به که عیسی مسیح خداوندمون ایمان آیرده به، از کی اِم که یگوم خدا کاره پیش بیگیرم؟»

۱۸ وختی آم لاوَعه بَشنوسنده، ساکت ببنده و خداشون جلال بدا، بواتشون: «پس خدا غیریهودیان نی فرصتش آدایه تا اوُن نی اِشتن گناهان را توبه بکرنده و آبدیه زندگی بدارنده!»

انطاکیه کلیسا

۱۹ ایمان دارونی که اِستیفانه اذیت آزار کُرنده پَش پخش و پلا بیه بِنده، تا فینیقیه و قَپرس و انطاکیه سفرشون بکه. اُون خدا کلام

یهودی بنده و پطرس خمنّا اومیه بنده، وختی بوینتشون که خدا مقدس روح حتی غیریهودیان سر قرارش گِته، مات و حیران ببنده. ۱۶ چون بَشنوسشونه که اُون علایده لفظیم لاهه کُرنده و خدا جلال دینده. اُخری پطرس بواتشه: ۱۷ «همنه که آمه دِرست چما شارین خدا مقدس روحشون گته، کسی تونه چون پیش بیگیره که آو دله غسل تعمید مگیرنده؟» ۱۸ پس دستورش بدا که عیسی مسیح نومیم آجو غسل تعمید بدینده. چو پش پطرسشون خواهش بکه که چند روزی چونیم وندرّه.

پطرس کلیسا را گزارش دی

۱ رسولون و براعه تموم یهودیه منطقه د بَشنوسشونه که غیریهودیان نی خدا کلامشون قبول کرده. ۲ پس وختی پطرس آگردس اورشلیم شهر، آگروهی که ختنه بیینه رسم شون قبول د پطرس را ایرادشون بگت و بواتشون: ۳ «ته، بِشیش کسونی کیه که ختنه نبنده و چونیم همسِفَره بِبیش»

۴ ولی پطرس همه‌ی ماجراش اول تا آخر چون را تعریف بکه، بوات: ۵ «از یافا شهر، دعام کردی که بیهوشیه د ای رؤیاییم بوینت ای چی ای سِفَره شارین که چهار گوشه د ایدارمونبشونه، آسمون د اشنو بومه و آمِن آرسس. ۶ وختی چاک آجو دِشْتیم، اهلیه حیوانان و وحشیه حیوانان و خزندگان و پرندعونیم، آ سِفَره سر بوینتمه. ۷ چو پش صصی چمن گوش آرسس که واتشی: "پطرس، اوپاب ببه، سر آبر و بخه."

۸ «جوام آدا: "أصلا، خداوندا، چون از هرگز حرام چی یا نجس چی لوم نزه عه."

يعقوبه کوشتن

۱۲ آزمون، هيروديس پاتشاه چند نفرش كه كليسا اعضا بنده اذيت و آزارش بكه. ۲ هيروديسه دستوريم، يعقوبشون كه يوحنا برا به قمه ايتم بكوشتشونه. ۳ و وختي بويتمشه ام كار يهوديون خوشحال كره، پطرسشون ني دستگر بكه. ام ماجرا يهوديان فطير عيده موقع اتفاق دگت. ۴ هيروديس پطرسه دستگر كردنه پش، اوش دراينت زندان و چهار گروه چهار نفرش چو نيكهباني داينه را بناشه. و گوسشي كه پسخه عيد پش، پطرسه همهي مردمه پيش محاكمه بكره.

۵ پس پطرس شون زندان د نياشون بدا، اما كليسا پطرسه را يكسره خدا ور دعاشون كردي.

۱ اي شو، پيش از آ روزي كه هيروديس گوستي پطرسه محاكمه بكره، پطرسشون د زنجيريم ديس و د سربازون ميون خته به، و نكهبانه ني زندان بر پيش كيشكشون دايي. ۷ اي دغه خداونده اي فرشت ظاهر آبه و اي نوري زندان دل سوش يزه. فرشته پطرس تكش بزه و اوش اوپاب بكه، بوات: «البحل اوپاب بيه!» هه لحظه زنجيره چو دسوون د آبنده و ايگتنده اشنيو.

۸ فرشته پطرسش بوات: «اشته كمره دبند و اشته پای جار دگه.» پطرسه ني هميش بكه. اُخري فرشته آجو بواتشه: «اشته آبا اشته دوير آبيچ و چمن پش بوره.» ۹ پس پطرس چو پش زندان د آبر بشه. اما باورش نكردي كه اچي اي كه فرشته انجام دي، واقعي بيبي، بلكم خيالش

شون فقط يهوديان را اعلامشون كردي و بس. ۲۰ اما چون ميون چند نفر قهرس و قيروان اهالي بنده. اُون وختي آرسسنده انطاكيه، يونانيان خمن لاوشون بكه و عيساي خداوند شاد خورشون آجون آداشونه. ۲۱ خداوند دس چونيم به و پر كسه ايمانشون بايرد و خداونده سمت آگردسنده.

۲۲ وختي ام خور آرسس اورشليم كليسا، برناباشون بخرسا انطاكيه. ۲۳ وختي برنابا پر آرسس و خدا فيضش بوينت، شاد آبه و هميش تشويق بكه تا تمام جان و دلييم خداونده وفادار ببينه، ۲۴ چون برنابا چاكه مردكي به و خدا مقدس روح و ايمانيم مشت به. چمه خونين پر جماعتی خداوند شون ايمان بايرد.

۲۵ پس، برنابا بشه تارسوس تا سولس آله. ۲۶ و وختي اوش پيدا بكه، بايردشه انطاكيه. اُون پر اي سال تمام كليسا آدمانييم جمع آيينده و اي پر جماعتی شون تعليم دايي. اولین بار انطاكيه د به كه عيسي شاگردونشون 'مسيحي' بواتشونه.

۲۷ آروزون چند پيغمبر اورشليم د بومنده انطاكيه. ۲۸ اي نفر از اُون كه چو نوم آگابوس به، اوپاب ببه و خدا روح الهاميم پيشگوپيش بكه كه تمام دنيا د پيله قحطی آ. ام قحطی، گلوديوس امپراتوري حكومت دوره د اتفاق دگت. ۲۹ پس شاگرده تصميمشون بگت كه هر كومين اشتن توان قدر، براعوني را كه يهوديه منطقه د بنده، كمك بخرسنده. ۳۰ پس همنشون بكه و اشتن هديه عونشون آدا برنابا و سولس، تا آراسوننده شيخان دس.

حکمش آدا. چو پش پطرس یهودیه منطقه د بشه قیصریه و ای مدت پر وندرد.

هیرودیس مردن

۲۰ هیرودیس صور و صیدونه مردمه را غیضش بکه. چمه خونینه که آ د شهره مردمه همدیگرییم پشنده چو ور و اجازشون بگوس تا هیرودیس بوبینده. اُون بلاستوس که پاتشاه خدمتکار به شون راضی بکره تا پشینده هیرودیس بیم آشتی بکرنده، چون که چون خوراک و مایحتاج هیرودیس سرزمین د تهیه بی ی.

۲۱ آ روز که قرارشون نایه به، هیرودیس اِشتن پاتشاهیه آباش دکه، تخت سر بنشسته و جماعت را سخنرانیش بکه. ۲۲ مردم جیکيله شون بکه: «آم ای خداعه صبه، نه آدمه صص!» ۲۳ البجل، خداونده ای فرشته، هیرودیسش یزه، چمه خونین که خداس جلال یندایه به. اُخری کرمه چو جانشون بخردنده و آو بمه.

۲۴ اما خدا کلام ویشتر و ویشتر پیش شی ی و پخش آبی ی.

۲۵ وختی برنابا و سولس اِشتن مأموریت شون تمام آکه، اورشليم د آگردسند و یوحنا یی که معروف به مرقس به، نی اِشتن خمنای بپردشونه.

برنابا و سولسه ماموریت

۱۳ کلیسای که انطاکیه د به، پیغمبران و معلمانی پنده: برنابا، شمعون معروف به نیجر، لوکیوس قیزوانی، و منانن که هیرودیس حاکمه ناتنیه برا په و سولس. ۲ وختی که آمه روزه بنده و خداوندشان پرستش کردی، خدا مقدس روح بواتشه:

بگه رؤیا وینه. ۱۰ اُون اولی و دویمیه نگهبانون د آوردنده و آرسسند آهنبه دروازه ور که شهره رو به رو آبی. دروازه اشنا چون پیش آبه. اُون اُبر پشنده و وختی کوچه آخِر آرسسند، ای دَفه فرشته غیب آبه.

۱۱ چو پیش پطرس اِشتن حال سر بومه و بواتشه: «هننه د مطمئنم که خداوند اِشتن فرشتش خرساعه و آمینش هیرودیس چنگ و آذیت و آزاری که یهود قوم توقع شون د چمن سر با، نجاتش بدا.»

۱۲ پطرس وختی آمش بزونس، بشه مریمه کیبه که یوحنا معروف به مرقس ما به. پر پر کسه جمع آبی پنده و دعاشون گردی. ۱۳ وختی پطرس کیبه برش بکوعس، ای کنیزی که چو نوم رودا، به بومه تا بر آکریبه. ۱۴ اما وختی پطرسه صصش آزونس، شادیه د، بدون آم که بر آکریبه، البجل بشه کیبه دله و بواتشه: «پطرس بره پِشت وندرده!»

۱۵ آجو بواتشون: «دلو بیش؟» اما وختی کنیزه اصرارشون بوبنت، بواتشون: «لابد چو فرشته اسه.»

۱۶ هم لحظه عه، پطرس برش کوسی. آخِر سر، وختی برشون آکه، پطرسه وینتیم مات و حیران ببند. ۱۷ پطرس اِشتن دسه ایشاره یم، آجون ساکت بکه و تعریفش بکه که چه طره خداوند آوش زندان د نجات داعه. و بواتشه: «یعقوب و علایده براعه آم ماجرا د خوردار بکرا.» اُخری اجونش ترک بکه و بشه علایده یقای.

۱۸ صباين روز صبح تولو، سربازون دل غوغایی ببه، چون نزونسشون پطرس سر چه اومیاسه. ۱۹ هیرودیس دستور بدا همه یقا پطرسه پش بگردنده؛ و وختی آوشون نیوینت نگهبانونش بازجویی بکه و چون کوشتنه

والی آم ماجراش بوینت، ایمانش باید، چون آز
آ تعلیمی که دریاژه خداونده دایند مات و حیران
بیه به.

پولس و برنابا آنطاکیه د

۱۳ پولس و چو همراهه دریا راه د، پافوسه
شهر د بشنده پرجه پامفیلیه منطقه. اما پر
یوحناپی که معروف به مرقس به چون د جدا
آبه و آگردس اورشلیم. ۱۴ اون پرجه د آوردنده
و آرسسند آنطاکیه پیسیدیه منطقه. مقدسه
شنبه روز د، بشنده عبادتگاه و ینشتنده.
۱۵ تورات و پیغمبرون کتابان خونته پیش،
عبادتگاه رئیس، چون را پیغامشون یخرسا و
بواتشون: «براعون، اگم لاوه ای دارا که مرده
تشویق کره، بوايا.»

۱۶ پولس و ندرد و اِشتن دست بیم ایشارش
بکه، بوات: «ای اسرائیل قومِ مردکون و
شما ای خدا ترسه غیریهودیان، گوش پدیا!
۱۷ اسرائیل قوم خدا، چما آجدایش انتخاب
بکه و چما قومش، آ موقع که مصره سرزمین د
غریب بنده سربلند بکه و پيله قدرتیم آجون آ
سرزمین د آبر بکه، ۱۸ و نزدیک به چهل سال
چون رفتارش بیابان د تحمل بکه. ۱۹ آو، بعد آم
که هفت قومی که گنغان د بنده، نابودش بکه،
چون سرزمینش اِشتن قومش ارث آدا. ۲۰ آم
ماجرا همه دویر و بر چهارصد و پنجاه سال
طولش بکشس.

«چو پیش، تا سموئيله پیغمبر دوران،
خدا آجون، داورونیش آدا. ۲۱ آخری اون
پاتشاهیشون بگوس و خدا شاتولش آجون آدا
که قیسه زا به و پنیامین قبيله د به و چهل سال
حکومتش بکه. ۲۲ شاتول برکنار کردنه پیش،
داوودش انتخاب بکه تا چون پاتشاه بیی، و

«برنابا و سولسه آ کاری خونین که از آجون
چو انجام داین را انتخابیم کرده، جدا بکرا»
۳ آخری روزه و دعا پیش، آ د نفر سر دسش
اونا، آجونشون بخرسا سفر.

برنابا و سولس قبرس د

۴ همنه، آ د نفر که خدا مقدس روح آجون
خرسایه به، بشنده سلوکیه بندر و دریا را
د آرسسند قبرس. ۵ وختی بشنده سالامیسه
شهره دله، یهودیان عبادتگاهون د خدا کلام
شون اعلام بکه. اون یوحناپی که معروف به
مرقس به عه نی اِشتن خمنای بردشون تا آجون
کمک بکهر.

۶ اون آ جزیره تموم یقاهون، بگردسند تا
آرسسند پافوسه شهر. پر ای یهودیه مردکی
بوینتشون که چو نوم بازیشوع به و جادوگر و
دوروغیه پیغمبر به. ۷ آو رومه والی سِرگیوس
پولس رفقون د به. والی که عاقل مردکی به،
برنابا و سولس و نگ بکه اِشتن ور، چون
گوستی خدا کلامه بشنوه. ۸ اما آ جادوگر که
چو نوم معنی عالم به، چونیم مخالفتش
بکه و تقلاش بکه که مارزه والی ایمان بایره.
۹ ولی سولس، که آجو پولس نی واتشونی، خدا
مقدسه روحیم مشت آبه، آ مردکه چشمون
دل ددشت و بواتشه: ۱۰ «ای ابلیسه خردگ،
ای تمام چاکيون دشمن! ای که مکر و حيله
د مشتی! چرا خداونده دوز راهان کج کردن د
دس اونگوری؟ ۱۱ بزون که خداوند دس اِشته
ضد. همنه کور بی و تا چند وقت نتونی آوتاوه
بوینی.»

البحل، همه یقا چو را تیره و تار به، اِشتن
دویر چرخستی و ای نفره پیش گردستی که چو
دسه بیگیره و راه آجو نشون بیدی. ۱۲ وختی

هارو، از ايم مولود گرده.“^{۳۴} «و خدا مردعون دل آوش زنده کرده تا د هرگز مپوسه، همنه که خدا وايشه: «از مقدس و مطمئن برکاتی که داوود پاتاش و عده داعه به، شماهون بخشسمه.“

^{۳۵} و همنه علایده جایی نیویشته بیا که: «ته ناری اشته مقدس بنده بپوسه.“

^{۳۶} «داوود پاتشاه بعد آم که خدا اراده یم اشتهن دوره مردمش خدمت بکه، بمه و اشتهن اجداد ملحق بیه و بپوسسه. ^{۳۷} ولی آ کسی که خدا آوش زنده آکه، چو بدن نیپوسه.

^{۳۸} «پس، ای برارون، بزونا آم مردک واسطیم، گناهون بخشسن شما را اعلام بی. ^{۳۹} هر چی ای د که نتونسو موسی شریعته واسطه یم آزاد ببا، همنه هر کسی که عیسی ایمان بایره، چو واسطیم آزاد بی. ^{۴۰} پس ویراجون ببا پیغمبرون آم نیویشته شما سر ما که وا:

^{۴۱} «دسا، ای مسخره کراره،

تعجب یگرا و نابود ببا،

چون شما دوران کاری گرم،

که هر چند آجو شما را تعریف بکرند

هرگز باور نکرا.“

^{۴۲} وختی پولس و برنابا عبادتگاه د ابر شینده، مردم چون کود بگوشون که گون هفته عه نی مقدس شنبه روز، دبارزه ام چیان چونیم لاوه بکرند. ^{۴۳} بعد آم که جماعت عبادتگاه د بشنده، پر کسه از یهودیه و خداپرست مردم که یهودی بییه بنده نی، پولس و برنابا پیش راه دگتینه. پولس و برنابا چونیم لاوشون بکه و آجونشون تشویق بکه که خدا فیض ادامه بدینده.

چو دبارزه همنه شهادتیش بدا، بواتشه: “داوود که یسا زا یسه، چمن دل گوسه عه؛ آو چمن خواسته تمام و کمال انجام دی.“

^{۴۴} «خدا طبق اشتهن وعده، هم مردکه نسل د، اشتهن قومه را ای نجات دهنده یعنی عیسیش، یخرسا. ^{۴۵} پیش از عیسی اومین، یحیی همه ی اسراییل مردمه را غسل تعمیده توبش اعلام کردی. ^{۴۶} وختی یحیی اشتهن خدمت دورش تموم بکه، بوات: “شما خیال کرا از کییم؟ از آو نییم؛ بلکه آو چمنه پیش آو از حتی لایق نییم چو پای جار بنده آکم.“

^{۴۷} «ای براعه، ای ابراهیم پیغمبره خوردگون، و ای کسونی که شما دل خدا ترس یسه! آم نجات بخش پیغام چما را خرسایشونه. ^{۴۸} چون اورشلیمه مردم و چون پبله تره عیسی شون اونزونس و پیغمبرون لاو که هر مقدسه شنبه روز چون را خونته بی نفهمسشونه. آون چو محکوم کردنییم، پیغمبرون لاوشون انجام بدا. ^{۴۹} با آم که آون هیچ تقصیریشون چو کوشتنه را نوینتند، پیلانئس کود بگوسنده که آجو بکوشه. ^{۵۰} و وختی تمام چیانی که دباره چو نویشته شون به، انجامشون بدا، آوشون صلیب سر اشنیوشون بایرد و مقبره دل یخشاردشونه.

^{۵۱} ولی خدا، عیسیش مردعون دل زنده آکه. ^{۵۲} پر روزون عیسی اشتهن، کسانی را که چو خمنای جلیل د اومیه بنده اورشلیم، ظاهرش بکه و همنه آون چما قومه را چو شاهینده.

^{۵۳} «همنه آما ام شاده خوره شما آدیوم که خدا آچی ای که چما اجدادش وعده داعه به، ^{۵۴} عیسی زنده کردنییم، چما را که چون خوردد ایسوم وفاش بکه. همنه که دومین زمور د نویشته بیا:

“ته چمن زا یسیش؛

ایمانشون بایرد. ^۲ اما یهودیانی که ایمان نایرده بنده، غیریهودیان شون بدین بکه و چون فکرشون براعون ضد خراو بکردنده. ^۳ پس پولس و برنابا طولانی مدتی پر وندردنده و جراتییم خداونده درباره لاوشون بکه، خداوندی که آجون قدرت بخشستی تا علامت و معجزات انجام بدینده و همنه، اِشتن فیض بخش پیغامش تأیید کردی. ^۴ ولی آشهره مردم دَ دَسته آبنده؛ ای گروهی یهودیان طرفدار بنده و آ ای گروه حواریان طرفدار. ^۵ وختی غیریهودیان و یهودیان اِشتن پيله ترونیم بگوسنده پولس و برناباییم بدرفتاری بکردنه، و آجون سِگسار بکردنه، ^۶ پولس و برنابا ام ماجرا دَ خَوَر دار ببنده، و دوشتنده لِسْتره و درِبه، که لیکائونیه شهرون بنده، ^۷ و پر خدا شاد خورشون اعلام بکه.

پولس و برنابا لِسْتره دَ

^۸ لِسْتره دَ مردکی نِشته به که یتونستی اِشتن پاچه هان حرکت بدی و هرگز راه نشییبه به، چون مادرزادی شَل به. ^۹ وختی که پولسه لاوش کردی، آ شَله مردکه گوش دای. پولس چو چشمون ددشت و بویتشه که ایمان داره که شفا بیگیره. ^{۱۰} پولس پَلنده صصیم آجو بوات: «اشته لنگون سر پاونده!» آ مردک اِشتن یقا دَ اوپاب به و بمت.

^{۱۱} وختی مردم آ چی ای که پولسه انجامش بدا بویتشهونه، لیکائونی لفظییم جیکیشون بکه: « خدایان آدمه شارین اومینده اشنیو چما ورا» ^{۱۲} اُون برنابا نومشون 'زئوس' اونا و پولسه نومشون 'هرمس' اونا چون اصلیه لاهو کر پولس به. ^{۱۳} زئوس کاهن که چو معبد

^{۴۴} گون مقدسه شنبه روز، تقریباً، شهره همه‌ی مردم جمع آبنده تا خداونده کلامه بَشوننده. ^{۴۵} اما وختی یهودیان جماعتشون بویت، پخیلیشون بکه و بی حرمتی یم پولس لاهونیم مخالفشون بکه.

^{۴۶} پولس و برنابا جراتییم بواتشون: «لازم به خداوند کلام همن پیش شما را واته بیی. اما چون آورون رد بکه و اِشتن رون ابدیه زیندگی را لایق نزونس، پس همنه آما شوم غیریهودیون طرف. ^{۴۷} چون خداوند چما را همنه دستورش داعه که:

”آز، اَیم غیر یهودیان را نور رچ کرِدمه، تا نجاته خَوَره زمینه چهار گوشه را آراسونی.“

^{۴۸} وختی غیریهودییه امشون بَشونوس، شاد آبنده و خداوند کلامشون حرمت بنا؛ و کسونی که ابدیه زیندگی را انتخاب بیه بنده، ایمان بایردشونه.

^{۴۹} همنه خداونده کلام تمومِه آ ناحیه دَ پخش آبه. ^{۵۰} اما یهودیان، متعصب و سرشناس زنکون و شهره مردکونی که رهبر بنده، تحریک شون بکه. و اُون نی پولس و برنابا شون اذیت آزار بکه و آ ناحیه دَ آبرشون بکه. ^{۵۱} پولس و برنابا نی آشهره خاکشون اِشتن پاچه هان دَ چون ضد تکونشون بدا و بشنده شهر قونیه. ^{۵۲} شاگرده شادی و خدا مقدس روحییم مَشت پنده.

پولس و برنابا قونیه دَ

شهر قونیه دَ نی پولس و برنابا بشنده یهودیان عبادتگاه و همنه لاوشون بکه که پر کسه یهودیان دَ و یونانیان دَ

کلیسا د ایمان دارون را شیخونیشون بنا و دعا و روزه بیم، اجونشون خداوندیشون اوس ببه که اجو ایمان آیرده بنده.

۲۴ چو پش پیسیده منطقه د آورده بنده و بشنده پامفیلیه منطقه، ۲۵ اُون پرجه د خدا کلامشون تعلیم آدا، وبومنده شهر آتالیه.

۲۶ آتالیه د گشتی بیم آگردسند انطاکیه، یقایی که ایمان دارون پولس و برناباشون خدا فیضشون اوس ببه تا هه کاری انجام بدینده که ههنه انجام دایشون به. ۲۷ وختی پولس و برنابا پر آرسسند، کلیسا آدمونشون جمع بکه، چون را بواتشون که خدا چه طره چون واسطییم چه کارونیش کرده و چه طره، ایمانه بر، غیریهودیان را آکره. ۲۸ و پر مدتی شاگردان بیم پر بمتینده.

اورشلیمه شورا

۱۵ اما چن نفر یهودیه منطقه د بومنده انطاکیه شهر. اُون براعونشون تعلیم داتی و واتشونی که: «اگم موسی رسم شارین ختنه مبا، نتونا نجات پیدا بکرو.» ۲ وختی پولس و برنابا چونیم مخالفت شون و بحثشون بکه، همنشون قرار اونا که آ د نفر چند ایمانداریم بشینده اورشلیم و ام ماجرا حواریان و شیخونیم در میونشون پنینده. ۳ پس کلیسا اجون رای بکه؛ و وختی اُون فینیقیه و سامیره راه د، جزئیاتیم تعریف شون بکه که چه طره غیریهودیان ایمان شون باید و همه ی براه ام خور د پر خوشحال اینده. ۴ وختی آرسسند اورشلیم، کلیسا و رسولون و شیخان، چون استقبال پشند. پولس و برنابا هر چه خدا چون واسطه بیم انجام داعش به، چون را بواتشون. ۵ ولی بعضی از قریسی فرقه علما که ایمانشون آیرده به، اوپاب بنده،

شهره دروازه بر به، چند گاو و چند تاجه گلش باید شهره دروازه ور؛ او و جماعت گوسینده چون را قربانی بکرنده.

۱۴ اما وختی آ د رسول، یعنی برنابا و پولس، ام کفرشون بشنوس، اِشتن خلاون یخشون اوزارونس و جماعت دل بدوسنده، جیکیلشون کردی که: ۱۵ «ای مردکان، چرا همنه کرا؟ اما شما شارین، انسانیم. اما شما شاده خور آدیوم که ام بیخودیه کارون د دست اوگورا و زنده خدایی ایمان بابا که آسمان و زمین و دریا و هر چی که چون دل اسه، خلش کرده. ۱۶ گذشته د خدا همه ی غیر یهودیه قومان اِشتن حال د باشتشه تا هر کومین اِشتن راه بشینده، ۱۷ اما او اِشتن بی شهادت ناشتته؛ او، آسمان د وارن وارنس بیم و پر باز فصلان بخشنیم، شما را خوبیش بکه، پر خوراک شماش آدا و شما دلونش شادییم مَشت آکرده.» ۱۸ حتی ام لاوعونیم، سختیم بتونسند مردمه پیش بگرنده که قربانی مکرند.

۱۹ اما یهودیانی که انطاکیه و قونیه د اومیه بنده و مردمشون اِشتنیم همدس بکه، پولس شون سگسار بکردنده و خیال شون بکه که پولس مرده، اوشون شهر د آبر بکه. ۲۰ اما وختی شاگرده پولسه دویره جمع آبنده، پولس اوپاب ببه و آگردسسه شهر. صباين روز، پولس و برنابا بشنده دربه.

۲۱ اُون آ شهر د نی خدا شاد خورشون اعلام بکه و پر کسان شون عیسی شاگرد بکه. اُخری آگردسند لِسْتره و قونیه و انطاکیه. ۲۲ شهر د شاگردون جانشون قوت بدا و تشویقشون بکه که اِشتن ایمان سر و ندرنده و نصیحت بکردنده که «گون پر سختیان تاو بایروم تا خدا پاتشاهی دل بشوم.» ۲۳ اُون هر

هني چو ويرانه هون آباد گرم،
و آجو چو اوله شارين رچ گرم،
۱۷ تا اونی که انسانه نسل د بجا موندنه،
و همه ی غیر یهودیانی که چمن نوم چون
سر اسه، خداونده پش بگرندنه.

خداوند وا، خداوندی که،

۱۸ آم چیش قدیم د آشکار کردشه.

۱۹ «پس چمن نظر آمه، غیر یهودیانی که
خدا طرف آگردنده، زحمت مدیوم. ۲۰ اما
گون ای نامه اییم چون کود بگوم خوراک د
که بُتان را قربانی بییه، زنا، حَقّه بییه حیوانون
گوشت و خون د دوری بکرندنه. ۲۱ چون قدیم
زمو د موسی هر شهریه د کسانیش د که
چو شریعتشون اعلام کردی، همنه که هر
هفته مقدسه شنبه روز د، چو نوشته شون
عبادتگاهان د خوندنه.»

شورا نامه غیر یهودیه ایمان داران را

۲۲ پس رسولون و شیخان، همه کلیساییم
تصمیمشون یگتِ اِشتن میون مردکانی انتخاب
بکرندنه و آجون پولس و برنابا خمنای بخرسندنه
شهر آنطاکیه. پس یهودای معروف به برسابا و
سیلاسون که براعون میون رهبر بنده، انتخاب
شون بکه. ۲۳ اُخری آجونش ای نامه اییم
بخرساشونه، که نیویشته بیته به:

«چما طرف که شما براعییوم، رسولون و
هم شیخان طرف،

غیر یهودیه براعونی را که آنطاکیه، سوریه و
کیلکیه د اسنده،

سلام!

۲۴ آشنوسمونه که کسانی چما میون، بی آم
که دستوری بدارنده، اومیننده و شماهون،
اِشتن لاوعونیم ناراحت کرندنه، و باعث بینده
شما فکر پریشون بیی. ۲۵ چمه خونین آما ای

بواتشون: «آم غیر یهودیه گون ختنه بیینده
و آجونش دستور آدا که موسی شریعتنه نیا
بدارندنه.»

۶ پس رسولون و شیخه جمع آبنده تا آم
قضیه بررسی بکرندنه. ۷ پر بحث کردنه پش،
آخر سر پطرس اوپاب ببه و آجون بوات:
«ای براعه، شما زونو که اولین روزون د، خدا
شما میون آمینش انتخاب بکه تا غیر یهودیه
چمن زون د انجیل پیغامه بَشوننده و ایمان
بایرنده. ۸ و خدای که مردمه دل د خور
داره چون را گواهی آدا که خدا مقدسه
روحه آجون بَخیشسه، دِرسِت جوری که
آجماش بَخیشس. ۹ خدا چما و چون میون
هیچ فرقیش اونای، بلکم ایمانه خونین، چون
دلش پاک بکه. ۱۰ پس همنه چرا خدا آزمایش
کرا و شاگردن گردن د یوی اونیا که نه
آما تونوم آجو حمل بکروم، نه چما آجدا؟
۱۱ چون آما ایمان داروم که عیسی خداونده
فیض اسه که آما نجاتمون پیدا کرده، همنه
که اُون نی نجاتشون پیدا کرده.»

۱۲ چو پش جماعت همه ساکت ببندنه
و برنابا و پولسه لاوشون گوش آدا. اُون
علامت و مجزاتی که خدا چون واسطییم
غیر یهودیان دل انجام داعش به، هنی واتینده.
۱۳ وختی که چون لاوعون تموم ببه، یعقوب
بواتشه: «ای براعون، چمن لاوعون گوش
آدیا! ۱۴ شمعون پطرس بوات که چه طره خدا
اولین بار غیر یهودیانش لطف کرده، و چون
میون اِشتن نومه را ای قومی انتخابش کرده.
۱۵ ام پیغمبرون لاوعییم مطابق اسه، همنه که
نویشته بییا:

۱۶ «چمه پش، آگردم

و داوود پاتشاه خیمه که ویران بیاسه

هنی رچ گرم؛

باشت و اِشتن همکاریش ادامه ښدا، اِشتن خمنایره.^{۳۹} پر پولس و برنابا میون بدجوری اختلاف دگت، جوری که هندیکر دَ جدا آبنده. برنابا، مَرُقَس خمنایره دریا راه دَ بښه قپرس؛^{۴۰} اما پولس، سیلاشش انتخاب بکه و براعون دَسیم، خداونده فیض یم بښه سفر.^{۴۱} وختی پولس، سوریه و کیلیکیه دَ آوردی، کلیساهونش تقویت کردی.

تیموتائوس، پولس و سیلاس همراهی کره

۱۶ پولس بښه ډرپه و چو پش بومه لِسْتره شهر. پر ای شاگردی زندگیش کردی که چو نوم تیموتائوس به که چو ما یهودی و ایماندار به اما چوه په یونانی به.^۲ لِسْتره و قونیه دَ برارون چو چاکیشون وائی.^۳ چون پولس گوسِی تیموتائوس سَقَر دَ چو همراه بیی، یهودیانی خونین که آ ناحیه دَ زیندیگی شون کردی، اوش ختنه بکه، چون که همه زونیسشونه چو په یونانیه.^۴ وقتی اُون ام شهر دَ شینده آ شهر، آ قانونی که رسولون و شیخان اورشلیم دَ نایشون به، مردمشون وائی تا اُون انجام بدینده.^۵ پس، کلیساهان ایمانیم قوتشان گئی و هر روز چون تعداد ویشتر آتی.

پولس مقدونی ای مردکی رویا دَ وینه

^۱ اُخْری، اُون تموم فُریجیه و غَلاطیه منطقه دَ، ام سر تا آ سر رد آوردینده، چون خدا مقدسه روح اجازش اوڼدا اُون خدا کلامه آسیا ایالت آراسوننده.^۷ وختی آرسسند میسیه منطقه، تقلاشون بکه بیشینده بیطینیه ایالت، اما عیسی روح، آجونش اجازه اوڼدا.^۸ چمه خونین، میسیه منطقه دَ آوردنده و بشنده ترواس شهر.^۹ شوه را، پولس رؤیا دَ بونیشه که ای مقدونیه مردکی چو پیش پا وڼدرده، اوش

دل همنه صلاح بونیتمون که مردکونی انتخاب بکروم و اُون، برنابا و پولسه خمنایره، که چما عزیزنده، بخرسوم شما ور،^{۲۶} آ مردکانی خمنایره که چما خداوند عیسی مسیحه نومه خونین، اِشتن جونشون اِشتن کف دَس ناعشونه.^{۲۷} پس یهودا و سیلاس مون بخرسا تا اِشتن لاونونیم، شماهون ام کارون دَ خَوَر دار بکرنده.^{۲۸} خدا مقدسه روح و اما همنه صلاح بونیتمونه که شما دوش سر باری منیوم، غیر از آم چیهه واجینده^{۲۹} بتان قربانیان خوراک و خفه بیه حیوانان خون و گوشت و زنا دَ دوری بکرا. اگم اچمون دَ دوری بکرا، چاکه کاری کرا. ساق ببا.»

^{۳۰} پس اُون راپی ببنده، بشنده انطاکیه و پر کلیسا آدمشون جمع بکردنده، و نامه شون آراسونس.^{۳۱} وختی اُون نامه شون بخونت، آ دلگرم کراره پیغام دَ شاد آبنده.^{۳۲} یهودا و سیلاس نی که پیغمبر بنده، پر لاونونیم، براعونشون تشویق بکه و قوتشان آدا.^{۳۳} یهودا و سیلاس چند وقت پر وڼدرندنده، و چو پش براعه، اجونشون ساق و سلامتین بخرساشونه تا آگردنده اِشتن خرسانار ور.^{۳۴} اما پولس و برنابا انطاکیه دَ وڼدرندنده^{۳۵} اُون علایده ایماندارونیم خداونده کلامه تعلیم داین و اعلام کردن مشغول آبنده.

پولس و برنابا میون اختلاف

^{۳۶} چند وقت بعد، پولس، برناباش بوات: «آگردوم شهرونی که خداونده کلامون پر اعلام بکه، و براعون وینتنه را بشوم تا بونیم چه حال و اوضاعی دارنده.»^{۳۷} برنابا بگوسشه یوحناپی که معروف به مَرُقَس به نی چون خمنایره،^{۳۸} اما پولسه صلاحش نیوینت کسی که پامفیلیه دَ آجونش تیناو

اسنده و نجات راه شما را اعلام کرده.»^{۱۸} آو،
 پر روزون همنش گردی. آخر سر پولس صبر
 تموم ببه و آگردسشه و آروچش که آکنیزه دل
 به بواتشه: «عیسی مسیح نومیم آته دستور
 دیم که ام کلگ د آبر بای!» هه لحظه، روح آ
 کلگ د آبر بومه.

^{۱۹} ولی آ کنیزه ارباب وختی پوینتشون چون
 کاسی برباد شیهه، پولس و سیلاس شون
 یگتند و آجونشون گیشسن گیشنینیم ببه شهره
 میدون دله رئیسون ور. ^{۲۰} پس آجونشون
 بایرندنه قاضیان ور، بواتشونه: «آم مردکون
 یهودینده و چما شهرشون به آشوب گیشیه.
^{۲۱} آون رسم و رسوماتی تبلیغ کرده که چو
 قبول کردن و انجام داین، چما را که رومی
 اسیوم جایز نییه.»

^{۲۲} جماعت پولس و سیلاس سر حمله شون
 بکه و چوینیم هم دس ببنده. و قاضیان
 نی دستورشون بدا چون خلاون آبر بایرندنه،
 و آجون چوعیم بزننده. ^{۲۳} وختی آجونشون
 چوشون یزه، آجونشون دراپتنده زندون دله
 و زندانبانیشون دستور بدا چون ویراجون ببیه.
^{۲۴} وختی زندانبان آم دستورش یگت، آجونش
 درایت زندان دله و چون لنگون داره گنده
 عون دل زنجیریم دوستنده.

^{۲۵} نصب شو، پولس و سیلاس مشغول
 دعا بنده و سرودخونتینیم خدا شون پرستش
 کردینده و غلایده زندانیون نی آجون گوش
 آدایی ^{۲۶} که ای دقه زمین لرزه ای بومه، همنه
 که همه ی زندان د لرزه دکت و البهل زندانه
 بره آبنده و همه ی زنجیره آبنده. ^{۲۷} زندانبان
 اوپاب ببه، و همنه که زندانه آواج برش
 بوینت، قمش آبر باید تا ایشن بکوشه، چون
 فکر کردی که زندانیه دوشتنده. ^{۲۸} اما پولس
 پلنده صصیم، بوات: «اشتن صدمه مزن که

مندت کردی که «بوره مقدونیه و آجما کمک
 یکه.»^{۱۰} وختی پولس آم رؤیاش بوینت، البهل
 بیشیوم مقدونیه، چون مطمئن بیوم که خدا
 آجماش ونگ کرده تا انجیله شاده خوره آجون
 آدیوم.

لیدییه ایمان آیردن

^{۱۱} پس، ثروآس د کشتی بیم یکراست بشیوم
 ساموثرای جزیره، و صباين روز آرسسیوم
 نیاپولیس شهره. ^{۱۲} هیر بشیوم فیلیپی که آ
 شهرن د به که رومیان پر زندگی شون کردی
 و مقدونیه خاکه دله به، و چند روزی شهر د
 پمینیوم.

^{۱۳} مقدسه شنبه روز، شهر د آبر بشیوم
 و بشیوم روباره ور، ام فکریم که پر دعا
 کردنه را یقایی اسه. پس بنشینیوم و زنکونی بیم
 که پر جمع آبییه بنده، لاومون بکه. ^{۱۴} چون
 دل ای خداپرست زکی، تیاترا شهر د به که
 چما لاوش گوش آدایی. چو نوم لیدییه به
 و آرغوانیه پارچش خروئی که پر گرون به.
 خداوند چو دلش آکه تا پولس پیغامه گوش
 آدییه. ^{۱۵} وختی لیدییه ایشن خونواده بیم غسل
 تعمیدش یگت، اصرارش بکه و آجماش بوات:
 «اگر باور کرا که خداوند ایمان آیرده، بایا
 و چمن کییه د وندرا.» آخر سر تسلیم چو
 خواسته بیوم.

پولس و سیلاس زندان د

^{۱۶} ای را که شیوم یقایی که همیشه پر
 دوعامون کردی، ای کنیزیمون بوینت که ای
 روحش د که تونس غیب د پواعه و فالگیری
 بیم ایشن اربابون پر سودش آراسونستی ^{۱۷} آو،
 پولس پش و چما پش را دگتی و جیکیلییم
 وایشی: «آم مردکون، خدای متعاله خدمتگذار

که شهر د بیشینده. ^{۴۰} پولس و سیلاس زندان آبر اومین پش، بشنده لیدیه کییه. بر براونشون بویتندنه، آجوش شون تشویق بکردنده. چو پش برشون ترک بکه.

پولس و سیلاس تسالونیکي د

۱۷ پولس و سیلاس، آمفیپولیس و آپولونیا د آوړدنده و آرسنده شهر تسالونیکي، که بر یهودیان عبادتگاهشون د. ^۲ پولس اِشتن عادت شارین بشه عبادتگاه، آ سه مقدسه شنبه روز دربارہ مقدسه نیویشته هان چونیم بحثش کردی ^۳ و توضیحش دای، دلیلش آیردی که لازم به که مسیح عذاب بکشه و مردعون دل زنده آبی. پولس واتئی: «آم عیسی که آجو شما را اعلام گرم، هه مسیحه موعود إسه.» ^۴ بعضی از اُون قانع ببنده که پولس و سیلاسه همراه ببینده. و همنه نی ای پبله گروهی خداپرست یونانیان و پر سرشناسه زنکون آجون ملحق ببنده.

^۵ اما یهودیان پخیلیشون بکه و چند نفر قالتاقه آدم شون بازار د جمعشون بکه، ای دسته شون راه درابنت و شهر د بلواشون به پا بکه. اُون پولس و سیلاس پش گردسینده و حملشون بکه یاسون کییه تا آجون جماعت د آبر بایرنده. ^۶ وختی آجونشون پیدا نکه، یاسون و بعضی غلایده براونشون ببه شهره حاکمان ور و جیکیلیشون بکه که «آم مردکون که همهی دنیا شون بهم رَییه، همنه آجا اومنده ^۷ و یاسون آجونش برده اِشتن کییه. آمه همن رومه امپراطور دستورون د سریچی کړنده و ادعا کړنده که غلایده پاتشاهی اسه که چو نوم عیسی اسه.» ^۸ وختی مردم و شهر حاکمان

اما همه بیاریوم! ^{۲۹} زندانبان چراوش آخاشت و هویل و ولاییم بشه زندان دله و همنه که ترس د لرزسی پولس و سیلاسی پا دگت. ^{۳۰} آخری، آجونش آبر بایرد و آپرسسشه: «آقایان، چه بکرم تا نجات پیدا بکرم؟»

^{۳۱} پولس و سیلاس جواوشون بدا: «عیسی مسیح خداونده ایمان بایر که ته و اِشته خونواده نجات پیدا کرا.» ^{۳۲} آخری پولس و سیلاس خداونده کلام شون چو را و همهی کسانی را که چو کییه د بنده، بواتشونه. ^{۳۳} شو هه ساعت، زندانبان آجونش اوگت، چون زخمش بشو، و الجل او و چو خونواده همه غسل تعمیدشون یگت. ^{۳۴} او، آجون ببه اِشتن کییه و چون را سفره ای جیکردشه. او و چو خونواده چمه خونین که خدا شون ایمان آیرده به پر شاد ببنده.

^{۳۵} ولی وختی روز ببه، قاضیان مأمورانی بخرسا شون زندانبان ور و بواتشون: «آ مردکون آزاد یکه!» ^{۳۶} زندانبان پولسش ام پیغام د خور دار بکه و بوات: «قاضیان دستورشون داعه که شماهون آزاد بکرم. پس همنه آبر بایا و ساق و سلامتیم پشا.»

^{۳۷} اما پولس چو جواو د بواتشه: «اما که رومیه شهروند اسیوم بدون محاکمه، همن پیش آجماشون چو بزه و دراینتنده زندان. همنه گونده مخفیونه آجما آزاد بکړنده؟ نه هرگز! بارز اِشتن باینده و آجما بییا د آبر بایرنده.»

^{۳۸} مأموران امشون قاضیون را بواتشون، و اُون وختی بشنوسشونه که پولس و سیلاس رومی اِسنده، پر بترسند ^{۳۹} پس بومنده، چون کو د معذرت خواهیشون بکه و تا زندانه بر آجونشون همراهی بکه، خواهش شن بکه

که پر آوردینده بحثش گردی. ^{۱۸} ای گروه فیلسوف ایپکوری و رواقی نی چو آم بحثشون بکه. بعضی از اُون واتشونی: «آم پره لاهه کر، چه گوه بوا؟» بعضی واتشونی: «اجو آشی که بیگانه خدایون تبلیغ کره.» چون پولس، عیسی و مردعونن زنده آییننه دربارہ چون را لاوش کردی. ^{۱۹} هه موقع پولسشون بگت، بیردشونه 'آریوپاگوس'، هه بقایي که مردم پر جمع آیینده، و پر آجو بواتشونه: «تونوم بزونم که ام تازه تعلیم که ته دی، چیه؟ ^{۲۰} اشته لاهه چما گوش د عجیب غریبنده. پس گوم بزونوم چون معنی چیه.» ^{۲۱} همه‌ی آتنه مردم و غریبه عونی که پر زندگیشون کردی، کاری جز آم ندردشونه که اِشتن وقت بنینده تازه عقایدون دربارہ لاهه بکرنده و گوش آدینده.

^{۲۲} پس پولس 'آریوپاگوس' جمع میون اوپاب ببه و بوات: «ای آتنیه مردکون، از شمام هر نظر پر دیندار وینتمه. ^{۲۳} چون وختی شهر د گردسیم و آچی که که شما پرستش کرا بونیتمه، ای قربانیه یقاییم بونیت که چو سر نیویشتشون به: "تقدیم به خدایی که نیبی آزونسن". ههنه آچه که شما اجو اونزانا و پرستش کرا، شما را اعلام گرم.

^{۲۴} «خدایی که دنیا و هر چه که چو دل اسه خلقتش کرده، آسمان و زمینہ صاحب اسه و معبدونی د که آدمه دسیمم رچ آیینده زندگی نکره. ^{۲۵} و به آچیونی که آدمه اِشتن دسیمم خدا را رچش کرده محتاج نییه، چون او اِشتن همه‌ی مردمه زندگی و نفس و غلایده چیش بخشیه. ^{۲۶} او همه‌ی قومش ای انسانیه د به وجودش آیرده تا تموم زمین د زندگی بکرنده؛ و چون را وقتش تعیین بکه و چون زندگی یقا را حد و حدودش تعیین بکه. ^{۲۷} تا مردم خدا

آمشون بَشَنوس، پریشان ببندہ. ^۹ چو پش یاسون و آ ای نفرون کود ضمانتشنون بگت، و اجونشنون آزاد بکه.

پولس و سیلاس بیریه د

^{۱۰} براعون هه شو، البجل پولس و سیلاس شون بخرسا بیریه. اُون وختی آرسسندہ آشهر، بشندہ یهودییان عبادتگاه دله. ^{۱۱} آم یهودییان از آ یهودیانی که تسالونیکي شهر د بندہ، نجیب تر بندہ، اُون شور و شوقییم پیغامشون قبول بکه و هر روز مقدس نیویشته شون خونتی تا بونینده که پولس و سیلاس لاهه خدا کلامه شارینه یا نه. ^{۱۲} همنه، خیلی از یهودییان ایمانشون بایرد و زنگون نی که ایمانشون آیرده به کم نینده و یونانیه سرشناس مردکه نی ایمان شون بایرد.

^{۱۳} اما وختی تسالونیکي یهودییان بزونسشونه که پولس بیریه شهر د نی خدا کلامه اعلام کره، بشندہ پر و مردم شون بهمشون بزنده، شهر د بلواشون به پا بکه. ^{۱۴} براعون البجل پولس شون بخرسا ساحل طرف، اما سیلاس و تیموتائوس بیریه د بمنتینده. ^{۱۵} کسانی که پولسه شون همراهی بکه، آوشون تا آتن شهر ببه و چو پش پولس اجونش دستور بدا که آگردنده بیریه و سیلاس و تیموتائوسه البجل بخرسندہ چو ور.

پولس آتن د

^{۱۶} وختی که پولس آتن د آ د نفره منتظر به، وختی بونیتشه شهر بُننیم مَشته، چو روح ناراحت ببه. ^{۱۷} چمه خونین، عبادتگاه د یهودییان و یونانیانیم که خدایشون پرستش کردی و هم نی هر روز میدون شهر د کسونیم

پونتوسه منطقه مردم د به. آو اِشتن رَنگیم
پُرسکیلایم، تازه ایتالیا د اومییه به، چون
گلودیوس رومه امپراطور دستورش داعه به
که همه ی یهودیه، روم د بشنده. پوُلَس
چون وینتنه را بَشه. ۳ و چون آو نی چون
شارین کارش خیمه دوجی به، چون ور وندرد و
مشغول کار ببه. ۴ پوُلَس هر مقدسه شنبه
روز عبادتگاه د یهودیان و یونانیان بیم بحش
گردی و تقلاش کردی آجون قانع بکره.

۵ وختی سیلاس و تیموتائوس مقدونیه
منطقه د بومنده، پوُلَس اِشتن تمام وقتش،
خدا کلامه را نایش به، و یهودیان را شهادتش
دائی که عیسی هه مسیحه موعود اِسِه. ۶ اما
وختی یهودیان پولسه بیم مخالفتشون بکه و
عیسی شون دِشمون بدا، پولس آشهره خاک
و خُلس اِشتن خلاون سر آوِشونیتشه و آجونش
بوات: «شما خون شما گردن بیی! از تقصیر
کار نیمیم. چِمه پَش، شیم غیریهودیان ور.»

۷ چو پش عبادتگاه د بَشه تیتوس یوستوس
کییه که خداپرست مردکی به و چو کییه
عبادتگاه ور به. ۸ گریسپوس که عبادتگاه رئیس
به، اِشتن خونواده بیم خداوندشون ایمان
بایرد. هَم نی خیلی از قُرِنَتَس شهره اهالیه
وختی پیغام شون بشنوس، ایمان شون بایرد،
و تعمید غسلشون یَگَت.

۹ ای شو خداوند رؤیا د پوُلَسِش بوات:
«مترس! لاوه بکه و ساکیت مبه! ۱۰ چون از
اشته خمن اِسیم و هیچکس نتونه آته حمله
بکره تا اِشته سر بلا ییره، چون که آم شهر
د پر آدم دارم.» ۱۱ پس، پوُلَس ای سال و نیم
پر وندرد و خدا کلامش آجون تعلیم بدا.

۱۲ اما وختی که گالیو، آخائییه منطقه حاکم
به، یهودیه عه هم دس بنده، ایگَپِنده پوُلَس
سر و آوشون ببه محاکمه. ۱۳ آون بواتشون:

پش بگردنده، شاید چو پش بیشینده و آجو
آلَونده، هر چند خدا، از هیچ کومین از آما
دور نیه. ۲۸ چون که،

”چو دلّ عه که زیندگی کروم و
حرکت کروم؛“

همنه که بعضی از شما شاعره نی واتشونه که:
”حقیقتا چو نسل د اسیوم.“

۲۹ «پس وختی خدا نسل د اسیوم، چاک
نییه همنه فکر بکروم که خدا، ای طلا یا نقره
یا سگی شارینه، یا ای مجسمه ای شارین که
آدمه هنر و خیالاتیم رچ بیاسه. ۳۰ قدیمون د،
خدا همنه نادان کارون د چشم پوشیش کردی.
اما هننه همه ی مردم را هر بقاعه د که اِسنده
دستور داعشه که توبه بکرنده. ۳۱ چون آو، ای
روزیش تعیین کرده که آروز آ مردکی واسطیم
که معینش کرده، دنیا عدالت داوری بکره،
چو زنده کردنیم مردعون میون، هَمُنش آم
ماجرا د خاطر جمع گردشه.»

۳۲ وختی آون مردعون زنده آبیینه دربارَه
بَشَنوسشونه، بعضی نیش خندشون بزه، اما آ
ایو بواتشون: «آما گُوم هنی دربارَه آم چییون،
هنی اِشته د بشنوم.» ۳۳ پس پوُلَس، چون
جمع د بَشه. ۳۴ ولی چند نفر چوآم همراه
بنده و ایمانشون بایرد. دیونیسیوس به، که
'آریوپاگوسه' آدم به، ای زنی که چو نوم
داماریس به، و چند علایده نفر بنده.

پوُلَس قُرِنَتَس د

چِمه پَش، پوُلَس آتن د بَشه قُرِنَتَس
شهر. ۲ پر ای یهودیه مردکییم
آشنا ببه، که چو نوم آکیلا به. آکیلا

سفر، آو، غلاطیه و فُریجیه منطقه سر تا سر همه یقاش گردستی و همه ی شاگردش تقویت کردی.

آپولس، افسسه شهر جراتیم لاش کردی

۲۴ آروزون، ای یهودی، که چو نوم آپولس به و اسکندریه مردم به، بومه اِفُسُس. آو، لاه کریه د اُستا به و مقدس نبوشته هانش پر زونستی؛ ۲۵ خداونده راه د، تعلیمش گته به و شوق بیم لاش کردی و دقتیم دربارزه عیسی تعلیمش دای، هر چند فقط یحیی تعمید د خورش د. ۲۶ آپولس، یهودیان عبادتگاه د جراتیم لاش کردی. ولی وختی پُریسکیلا و آکیلا چو لاشون بَشَنوس، آوشون ببه گوشه کنار و خدا راهشون دقیق تر آجوشون یاد بدا. ۲۷ وختی آپولس گوستی بیشی آخانیه منطقه، براعون آوشون تشویق بکه و شاگردون را بینویشتشونه که اجو گرم گرمین قبول بکرده. وختی آپولس پر آرسس، کسونیش که فیض واسطه بیم ایمانشون آیره به، پر کمک بکه. ۲۸ چون هَمُن چشمنون پیش یهودیان بیم بحثش کردی، و چون عقیده هونش، قوتیم رد کردی، و مقدس نبویشته هون بیم ثابتش کردی که عیسی هه مسیحه موعود اِسه.

پولس اِفُسُس د

۱۹ ولی وختی که آپولس فُرنُتس شهر به، پولس بعد آم که ا منطقه هون خشکی

«آم آدم مردمه قانع کره که ای روشیم که مخالف شریعت اِسه، خدا پرستش بکرده.» ۱۴ چو پیش وختی پولس بگوشه لاه بکره، گالیو یهودیانش بوات: «ای یهودیان اگم جرم و جنایتی در کار به، از دلیم د که شما شکایته گوش آدیم. ۱۵ ولی چون که مسئله، کلمع و نومون و شما شریعت سر اِسه، پس شما اِشتن آجو حل و فصل بگر. از نِگوم دربارزه همنه چییون داوری بکرم.» ۱۶ پس آجونش محکمه د ابرشون بکه. ۱۷ اُون نی همن سوستنیس سر ایبنده، که عبادتگاه رئیس به و آوشون، محکمه پیش بزشونه. اما گالیو هیچ اِشناش ننا.

پولس اگردسن به اَنطاکیه

۱۸ پولس پر روزونی فُرنُتس د بَمَنت، و برارون بیم وداعش بکه و دریا راه د بشه سوریه. آم سفر د، پُریسکیلا و آکیلا نی چو خمناینده. پولس کِنخَریه د اِشتن سرش بتایش، چون همنه نذرش کرده به. ۱۹ وختی آرسسنده اِفُسُس، اِشتن همسفرنش ترک بکه و اِشتن بشه عبادتگاه، یهودیان بیم بحثش بکه. ۲۰ اُون پولس کو د بگوشنده ایکه ویشتر چون خمناینده و ندره، پولس قبولش نکه ۲۱ ولی وختی چونیم خدافطیش کردی، بواتشه: «اگم خدا بگوه هنی آم شما ور.» اُخری بَنت ای کشتیه د و اِفُسُس د بشه. ۲۲ وختی قیصریه د کشتیه د اشنیو بومه، بشه کلیسا آدمش سر بزه و چو پیش بشه اَنطاکیه. ۲۳ مدتی پر و ندرد و هنی بشه

دستمالون و پیشبندونی که چو جانه سر به،
مريضون را بردینده، و چون مریضی چاک آبی
و پلید ارواح چون دَ آبَر شی آی.

^{۱۳} پس چند نفر یهودی که جن گیر و
دویره گرد بنده نی تقلالشون بکه عیسی خداوند
نوم بیم کسانى سر که پلید ارواحشون دَ،
بخونند. اُون وانشوئی: «شماهون قسم دیوم
به آ عیساى که پولس آجو اعلام کره!»
^{۱۴} کسانى که همنشون کردی، اسکيوای هفت
زا بنده که یهودیه ای سران کاهنوں دَ بنده.
^{۱۵} اما پلید روح چون جواو بوات: «عیسی عه
آزوم، پولسه نی آزونم، اما شما که اسيو؟»
^{۱۶} پس آ مردکی که پلید روحش دَ چون سر
حملش بکه، همنه آجونش بزه که بزهته و
زخمی آکیه دَ دوشتنده.

^{۱۷} وختی همهی آفسسیه مردم، چه یهودی
و چه یونانی، آم کار دَ خوردار ببنده، همن
جان ترس دگت، همنه که چو پش عیسی
خداوند نامشون پر احترام نای. ^{۱۸} و پر کسانى
که ایمانشون آبرده به، پیش بومنده، آشکارا
إشتن کارشون اعتراف بکه. ^{۱۹} پر کسه نی
که چو پیش تر جادو گری شون کردی،
إشتن کیتابشون بایردنده و همن چشمون پیش
ویشون بزه. وختی کیتابون پولشون حساب
بکه، پنجاه هزار نقره سکه به. ^{۲۰} همنه،
خداوند کلام همه یقا پخش آبی و قوتش گئی.
^{۲۱} آم اتفاقونه پش، پولس، خدا روحیم
هدایت ببه که مقدونیه و آخائیه منطقه
طرف، آگرده اورشلیم. پولس بوات: «بعد
آم که بر بشیم، گون روم شهره نی بونیم.»
^{۲۲} آخری دَ نفر از إشتن همکارون، تیموتائوس
و إراستوسش بخرسا مقدونیه و إشتن چند
وخت آسیا ایالت دَ وندرد.

راه آورد، آرسس افسس. پر چند شاگردش پیدا
بکه ^۲ و چون کوذ آپرسس: «وختی که ایمان
رون بایرد، خدا مقدس روحرون بگت؟»
اُون بواتند: «نه، اما حتی نشنوسیم که خدا
مقدسه روح إسه.»

^۳ پولس آجون بوات: «پس چه طره غسل
تعمید رون بگت؟»

اُون بواتند: «یحیی تعمید غسل.»
^۴ پولس بوات: «یحیی کسونی که گوسینده
توبه بکرنده غسل تعمید دایشه. او، مردمش
وائی آ کسی که چو پش آ، آجو ایمان بایرنده،
یعنی عیسی.» ^۵ وختی اُون آمشون بشنوس،
عیسی خداوند نومه بیم غسل تعمیدشون
بگت. ^۶ و وختی که پولس چون سرش دس
اونا، خدا مقدسه روح چون سر قرارش
بگت. جور باجوره لفظونیم لاوشون کردی و
نبوتشون بکه. ^۷ آم مردکه، همن حدوداً دوزنده
نفر بنده.

^۸ چو پش پولس بشه یهودیان عبادتگاه، پر
سه ماه جراتیم لاوش بکه و خدا پاتشاهی
درباره بحثش کردی و آجونش قانع کردی.
^۹ اما بعضیه زیر بار نشینده و ایمانشون نایردی
همن چشمون پیش اهل، 'طریقت' یعنی
ایماندارون بدیشون وائی. پس پولس چون
کوذ جدا آبه، إشتن شاگردونش اوگت و هر
روز تیرانوس مدرسه دَ لاوش کردی و بحثش
کردی. ^{۱۰} دسال همنه آورد و آم مدت، همهی
آسیا ابالت مردم، چه یهودی و چه یونانی،
خداوند کلام شون بشنوس.

اسکیوای زاره

^{۱۱} خدا پولس دسیم عجیب غریبه
معجزاتش انجام بدا، ^{۱۲} جوری که مردم

إِفْسُسَ دَ بِلُوا بِي

که اسکندر مسئول إسه، چون یهودیون، اسکندرشون پیش دراینته به، و بعضی جماعت دل اجو دستورونی آدایی. آو اِشتن دشتن تکان بدا، مردم کوډِ بَگوس که ساکت ببینده و تفلش بکه که ای چی بواعه و اِشتن دَ دفاع بکره. ^{۲۴} اما وختی مردم بزونسنده یهودی إسه، همه ای صدا، تقریباً دَ ساعت جیکیشون کردی: «پيله إسه اِفْسُسان آرتمیس!»

^{۲۵} آخر سر، شهره داروغه جماعتش آرام بکه و بوات: «ای اِفْسُسیه مردکون، کیه که مزونه اِفْسُسیه شهر، پيله آرتمیسه معبد نهبانه؟ کیه که مزونه اِفْسُسه شهر مقدس سگی نهبانه که آسمون دَ اشنو ایکیشه؟» ^{۲۶} پس چون نیی آم چیون هاشا کردن، شما گون آرام ببا و هویل هویلی کاری مَکرا. ^{۲۷} چون شما آم مردکونی که بییا آیدرونه، نه چما معبدشون بی حرمتی کرده و نه چما الهه شون کفر واته. ^{۲۸} پس اگم دیمیتریوس و صنعتگرونی که چو همکارنده کسیه دَ شکایت دارنده، دادگاهون بر آواجه و حاکمه نی حاضرند. تونده اِشتن شکایتون بر بیرنده. ^{۲۹} اما اگم علایده شکایتی دارا، گون اجو، شهره انجمنه دَ حل و فصل بکراه. ^{۳۰} چون اما راس راسین آم خطر دَ اسیبوم که هارو اتفاقون خونین، شورشگری را محکوم ببوم. اگم همه بیی، نتونوم آم بلوا را دلیلی بایروم. ^{۳۱} وختی که داروغه آمش بوات جماعتش پخش آکه.

پولس شی مقدونیه و یونان

۲۰ وختی بلوا تموم ببه، پولس شاگردونش ونگ بکه اِشتن وَر و چون تشویق کردند پش، چونیم خداحافظیش بکه و بشه مقدونیه منطقه. ^۲ پولس، آم منطقه دَ آوردشه، اِشتن لاوعونیم

^{۲۳} آم موقع، اهل 'طریقت' ضد، ای بلوایی برپا ببه. ^{۲۴} ای نقره کاری که چو نوم دیمیتریوس به، آرتمیس معبد نقره چیونش رچ کردی و آم راه دَ پر درآمدی صنعتگران نصیب کردش به، ^{۲۵} دیمیتریوس صنعتگرون و همنه کارون صاحبونش جمع بکه و آجون بوات: «آقایان، زونو که چما درآمد آم کسب و کار دَ إسه. ^{۲۶} اما همنه که وینو و آشتوا، آم پولس نه فقط اِفْسُس دَ، بلکه تقریباً تموم آسیا ایالت دَ، پر کسانش قانع و گمراه کرده. آو وا خدایانی که آدمه دستیم رچ ببینده، خدا نینده. ^{۲۷} پس آم خطر إسه که نه فقط چما کسب و کار رونق دَ دگنه، بلکه آرتمیس چما پيله الهه معبد نی هیچ آبییه و حتی اِشتن عظمت از دس بدییه. آوی که تموم آسیا ایالت دَ و تموم دنیا دَ پرستش بی.»

^{۲۸} اُون وختی آمشون بشنوش، پر عصبانی آبنده، جیکیشون بکه که «پيله إسه اِفْسُسیان آرتمیس!» ^{۲۹} تموم شهر بلوا ببه! همه ی مردم همدس ببنده و هجومشون ببه مسابقات میدونه طرف. اُون گایوس و آریستارخوس که مقدونیه اهالی بنده و پولس همراه بنده، درونتن درونتنیم اِشتن خمنایا بیردشونه. ^{۳۰} پولس گوستی بیشیه جماعته دله، اما شاگرد ناشتسونه. ^{۳۱} حتی آسیا ایالت حاکمون دَ بعضیه که چو رفیق بنده، چو را پیغامیشون بخرسا، خواهش شون بکه که مسابقات میدون دَ پاقنیه.

^{۳۲} جماعت دل غوغا به و مردم گیج بنده. همه جیکیشون کردی و هر که ای چی وائی و مردم نزونسینده چه خونین جمع آبنده. ^{۳۳} بعضیون همنه گمونشون کردی

بکه. ۱۲ مردم آ جوانِشون زنده ببه که و پيله تسلی ایشون یِگت.

پولس افسس کلیسا شیخان ییم وداع کره

۱۳ ولی آما چما سفر دَ، پولس پيش تر ای گشتی ای سار آبیوم، بِشیوم شهر آسوس. تا طبق قراری که پولس ییمون دَ، آجو بایروم کشتی دله، چون پولس گوسشی تا خشکی راه دَ بر بیشیه. ۱۴ پس وختی پولسُمون، آسوس دَ یوینت، آومون بایرد گشتی دله و بِشیوم میتیلینی شهر. ۱۵ بر کشتی ییم بِشیوم و صباين روز آرسسیوم خیوسه جزیره. بِشرای بِشیوم ساموس و پشدر آرسسیوم میلیتوس شهر. ۱۶ پولس تصمیمش دَ که دریا راه دَ افسسه ور آوریته تا آسیا ایالت دَ اِشتن وقته هدر مدیه، چون عجلش دَ که اگم ممکن بیی، پنتیکاسته روز راه، اورشلیمه شهر دَ بیی.

۱۷ پولس، میلیتوس دَ ای پیغامی افسس را بخرساشه و کلیسا شیخونش ونگ بکه اِشتن ور. ۱۸ وختی آون بومنده، پولس آجون بوات: «شما زونو که از هه اولین روز که اومیم آسیا ایالت، چه طره چمن همه‌ی وقتم شما رام بنا. ۱۹ چه طره تمام فروتنیم و پرمونیم خداوندم خدمت کرده، و آچيونی که یهودیون توطئه خونین چمن سر اومیاسه، تاوم آیرده. ۲۰ زونو که از هر چه که ممکن به شما را فایده بداره، چیزی دریغ نکرده، بلکه پیغام شما را اعلام بکه، چه جمع دل و چه گه به گه شما را تعلیم آداعه. ۲۱ هم یهودیون و هم یونانیون

ایماندارونش پر دلگرمیش آدا، تا آرسس یونان. ۲ پولس سه ماه بر وندرد. وختی که گوسشه گشتی ییم بشه سوریه، یهودیه چو ضد توطئه شون بکه. پس تصمیمش یِگت که مقدونیه راه دَ آگرده. ۴ پولس همراهه آمه بنده، سوپاتروس، پیروسه زا که بیریه مردم به، آریستارخوس و سکوندوس که تسالونیکي مردم بنده، گایوس و تیموتائوس که دریه مردم بنده، تیخیکوس و تروفیموس که آسیا مردم بنده. ۵ آون چما دَ پيش تر پشنده و ثروآس شهر دَ چما منتظر ببنده. ۶ ولی آما، قطیره عیده پش، کشتی ییم فیلیپی دَ راه دِگتیوم و پنج روزه پش، ثروآس دَ آجون ملحق بیوم و هفت روز بر وندردیوم.

یوتیخیسی زنده آیین

۷ هفته اولین روز، نان پاره کردنه را جمع ببیوم. پولس مردم ییم لاوش گردی و چون گوستی صبا بر ترک بکره، تا نصف شو لاوش بکه. ۸ آ بالاخانه‌ای که بر جمع آبه بیوم، پر چراو روشن بنده. ۹ ای جوانی که پنجره ور نشته به که چو نوم یوتیخس به، وختی پولس لاوش گردی آ جوان کم کم سنگینه خواوی پشه و ای دفه سومین طبقه دَ ایگت اشنیو. و بوینتشونه که آو مرده. ۱۰ پولس بشه اشنیو، ایگت جوانه مردک سر و آوش گشه ایگت و بوات: «مترسا، آو حلا نقرده!» ۱۱ آخری بشه اروازه و نانش پاره بکه و بخه. آو تا سحره موقع چونیم لاوش بکه، و آخری پش ترک

برطرفم کرده. ^{۳۵} همه جوره شَمَام نشون آدا که گون جوری سخت کار بکروم تا بتونوم ضعیفون دسه بیگیروم، و عیسی خداونده لاونون ویر بداروم که چه طره او اِشتن بواتشه: "آداین، ایگتنه دَ چاکتره." ^{۳۶} وختی پولس اِشتن لاوش تموم بکه، زانوش بزه و چون خمنای دِعاش بکه. ^{۳۷} هُمن پر بزمسند و اوشون گشه ایگت و ماچشون بکه. ^{۳۸} آ چی ای که هُمن دَ ویشتر آجونش ناراحت کردی، پولسه آم لاهو به که بوات: «دِ آمین نیوینا.» اُخری تا کشتی ور اوشون بدرقه بکه.

اورشلیمه طرف

۲۱ وختی چون کودَ جدا بَتیوم، دریا طرفَ سفر بَشیوم و دوز بَشیوم 'کوس' جزیره. صبااین روز، بَشیوم رودس جزیره و هیرَ آرسسیوم بندر پاترا. ^۲ پر ای گشتی ای بوینتییوم که شی آی فینیقیه. گشتیه دَ بَشتیوم و راه دِگتیوم. ^۳ چما چپه طرف قیریسمون بوینت و چو دَ آوردیوم، بَشیوم سوریه طرف. اُخری صور بندر دَ ایجر بُتیوم، چون پر گوسن گشتی باره اشنیو بایروم. ^۴ پس شاگردونمون پر بوینت، هفت روز چون ور وندردیوم. اُون خدا روح هدایتیم پولسشون بوات که مَشییه اورشلیم. ^۵ وختی آروزونی که قرار به وندروم تموم آبه، بَشیوم سفر. شاگرده همه، زَنگون و چون خوردگونیم آجماشون تا شهره بر بدرقشون بکه. پر، دریا ور زانومون بزه و دِعامون بکه. ^۶ خداحافظی کردنه پَش، گشتیه سار آبیوم، و اُون آگردسند اِشتن که هون.

^۷ آما چما دریایی سفرمون صور بندر دَ ادامه مون بدا و آرسسیوم پُتولامائیس شهر.

را، شهادتم بدا که گون توبه یم آگردنده خدا طرف و چما خداوند عیسی مسیحه ایمان بایردنده.

^{۲۲} «و هَننه، خدا روحه هدایت یم شیم اورشلیم و نزونم پر چه چمن سر آ؟ ^{۲۳} غیر از آم که هر شهر دَ خدا مقدسه روح هشدار دی که زندان و سختی چمن مُرقّ اِسه. ^{۲۴} ولی از هم جان و هم زندگی چمنای ارزش زونم، فقط اگم بتونم چمن رسالت انجام بدیم و خدمتی که عیسی خداوند کودَ ایگتمه، تا آخر انجام بدیم، و خدا فیضه شاده خوره شهادت بدیم. ^{۲۵} «هَننه زونم که هیچ کومین از شما که از، شما میون گردسِمه و خدا پاتشاهی شما را اعلام بکه، دِ آمین نوینا. ^{۲۶} پس هارو شماییم اتمام حجت گرم که هیچکس خون دِ چمن گردن نییه، ^{۲۷} چون از هیچ کس حق دَ کوتاهیم نکرده، بلکم خدا کلام کامل هُمن را اعلام بکه. ^{۲۸} شما حواس جمع ببی. شما حواس همه ی رَمه هونی ببی که خدا مقدسه روح شماهون چون ویر آیردنه را انتخاب کردشه. و خدا کلیسا را که اِشتن خونیم اوش خریه، چوپونی بکا. ^{۲۹} زونم که چمن شیین پَش، دَرَنده ورگه آینه شما دله و رَمه رحم نکرده. ^{۳۰} حتی شما میون کسانی اسنده که حقیقه عوض کرده تا شاگردون بکشنند اِشتن پش و آجون راه دَ آبر بگردنه. ^{۳۱} پس هوشیار ببا و ویر بایرا که از سه ساله تمام، شو و روز، ای لحظه نی شما هشدار داین دَ، دس اونگتمه. ^{۳۲} «هَننه از شماهون خدا و چو فیض بخشه کلامه اوس برم که تونه شما بنا بگره و همه ی کسانی میون که مقدس بینده، ارث ببخشه. ^{۳۳} چمن چشمه هیچکسه طلا، نقره و یا کسی خلاو پَش نییه. ^{۳۴} شما اِشتن زونو که چمن دسییم، چمن و چمن همراهن احتیاج

چو خدمته واسطه یم، غیریهودیان دل چه کارونیش کرده.

۲۰ اُون وختی بَشَنوسشونه، خدایشون جلال بدا. اُخری پولیسش بوات: «ای برا، همنه که وینی هزاران یهودی ایمان شون آیرده و همه، شریعتہ را غیرت دارنده. ۲۱ چون میون همنه چو دگت که ته، همه‌ی یهودیانی که غیر یهودیان دله زندگی کرنده، تعلیم دی که موسی پیغمبره شریعت د آگردنده، و وای که گون اِشتن خوردگون ختنه مکرنده و طبق رسم و رسوم رفتار مکرنده. ۲۲ همنه گون چه بکروم؟ حتما، اُون اِشته اومین د خور دار بینده. ۲۳ پس آ چی ای که اته وام، انجام بده. بیبا چما ور چهار مردک اِسندہ که نذری دارنده. ۲۴ آجون اِشته خمنّا به و چونیم تطهیره رسم و رسومه انجام بده و چون خرجه آده تا بتونده اِشتن سر یتاشنده. همنه همّه زونده که آم چیه که اِشته دربارہ چو دگتندہ، راست نینده، بلکم ته نی شریعتہ انجام دی، و چوام زندگی کری. ۲۵ اما غیر یهودیه ایمانداران دربارہ، اما چما حکمون ای نامه‌ایم اجون آراسونسیوم و بواتمونه که گون بُتون قربانیان غذا د، خون د، و حَقّه بیبه حیوانان گوشت د و بی عفتی د دوری بکرندہ.»

۲۶ صباين روز، پولس آجون اِشتن خمنّا به و چونیم تطهیره رسم و رسوماتش انجام بدا. اُخری بشه معبد تا تطهیره روزون تموم بین تاریخ که آروزون هر کومینه را قربانی تقدیم بی، اعلام بکره.

پولسه معبدہ دل دستگیر کرندہ

۲۷ چیزی نَمَنته به که تطهیره هفت روز تموم بیبی که چند نفر یهودی که آسیا ایالت مردم بنده، پولس شون معبد د بوینت. اُون همّه

بر برارونمون بوینت و ای روز چون ور وندر دیوم. ۸ صباين روز، پرمون ترک بکه و بومیوم قیصریه شهر و بشیوم فیلیپس مبشر کییه، که ای نفر از آ هفت نفر به که خدمته را انتخاب بیبه به و چو ور وندر دیوم. ۹ او چهار عَذَب کلگش د که نبوتشون گردی.

۱۰ چند روزه پش که بر بیوم، ای پیغمبری که چو نوم آگابوس به یهودیه منطقه د آرسس. ۱۱ او بومه چما ور و پولسه قایششون اوگت، اِشتن دست پر و لنگش چوام دِست و بوات: «خدا مقدس روح وا: "اورشلیمه یهودیه، آم قایش صاحباه همنه دِبندینده و آجوغیریهودیان دس دینده.»

۱۲ وختی آممون بشنوس، اما و چون مردم پولس مون مندت بکه که، مَشییه اورشلیم. ۱۳ اما پولس جواو بدا: «آم چه کاریه که کرا؟ چرا شما پرمونیم چمن دله شِگنجونا؟ از حاضریم عیسی خداونده نومه خونین، نه فقط بیشیم زندان، بلکم اورشلیم د بَرم.» ۱۴ وختی بوینتیوم قانع نیبیه، دس اوگتمونه و بواتمونه: «آ چه که خداوند گوه، همنه بیی.»

۱۵ روزون پش، سفره را آماده بیبوم و راه دگتیوم اورشلیمه طرف. ۱۶ بعضی شاگردہ که قیصریه آدم بنده نی چما خمنّا بومندہ و آجماشون به مناسون کییه تا چو مهمونن ببوم. مناسون، قیرسه آدم به و ای نفر از قدیمیه شاگردون به.

پولس یعقوبه وینه

۱۷ وختی آرسسیوم اورشلیم، براعه گرم گرمین آجماشون قبول بکه. ۱۸ صباين روز پولس یم یعقوب وینتنه را بشیوم. شیخه همه پر بنده. ۱۹ پولس چون را سلامش بکه و ای نفر ای نفر چون را توضیحش بدا که خدا

پولس مردم یم لاهه کره

۳۷ حلا پولس شون یرده به قلعه دله که فرماندیش بوات: «اجازه دی ای چی شما بوام؟»

فرمانده بوات: «ته یونانی زونی؟» ۳۸ مگم ته هه مصری نیش که چند وقت پیش شورشش بکه و چهار هزار نفر آدم کوشر اِشتن خمنایه بیابان؟»

۳۹ پولسه جواو بدا: «از ای یهودیه اسم و تاروسیه کیلیکیه آدم اسم، شهری که بی نوم و نشون نییه. خواهش کرم اجازه بدیا مردم یم لاهه بکرم.»

۴۰ وختی فرمانده باشتشه، پولس پله هون سر وندرد و اِشتن دسش مردمه طرف دراز آکه. وختی همه یقا کاملا ساکت آبه، عبرانیان لفظیم اجون همنه بوات:

۲۲ «ای برارون و ای په عون، چمن دفاعیه که همنه شما را وام، گوش بیدیا.»

۲ اُون وختی بَشَنوسشونه که پولس چونیم عبرانیان لفظیم لاهه گر، ساکت تر ببنده. اُخری پولس بوات: ۳ «از یهودی اسم، که تاروس کیلیکیه د دنیا اومیم. اما آم شهر د پيله آیم. چمن اجدادیه شریعته کاملاً، گامالائیل و ر یاد گتمه و خدا را غیرت دارم، همنه که شما همه هارو اسیا. ۴ از اُون که اهل طریقه، بنده تا مرگه قدر ادیت آزار کردی و آجون چه مردک و چه زنک، دستگیرم کردی، و زندان دراینتی. ۵ پيله کاهن و همه‌ی

ی جماعتشون حواله بکه و پولسشون بگت، ۲۸ جیکیشون کردی: «ای یهوده مردم، کمک بکرا! آم هه کسی اِسه که همه کسه، همه یقا د چما قومه ضد و چما شریعت و آم یقا ضد د تعلیم دی. غیر از چمه، حتی یونانیونش نی آیره معبده دله و آم مقدسه یقاش نجس کرده.» ۲۹ اُون پیش از آم ترومیموسی افسسی، شهر د پولس خمنایه وینتشون به و خیال شون کردی که پولس اوش برده معبده دله.

۳۰ تموم شهر د بلوا بیه! مردم هر طرف هجومشون بایرد و پولس شون بگت، معبد د ابر بکه و الیحل معبده برشون چون پشت دبست. ۳۱ همنه که تقلاشون کردی آجو بکوشنده، رومیه سربازان فرمانده را خور آرسس که تمام اورشلیم د بلوا به پا بییا. ۳۲ فرمانده الیحل اِشتن سربازان و افسران یم بدوسنده جماعت طرف. وختی جماعت، فرمانده و چو سربازونشون بوینت، پولس زین د دسشون اوگت.

۳۳ فرمانده پیش بومه و پولسش بگت و دستورش بدا آجو د زنجیریم دبندنده. اُخری آپرسسشه که او کبه و چه کرده. ۳۴ جماعت دل هر که جیکیش کردی و چیزیش وات. فرمانده نی که سروصدا پر بینه خونین نتونیسشه حقیقه بزونه، دستورش بدا پولسه بَرِنده قلعه دله. ۳۵ وختی پولس آرسس قلعه پله هون نزدیکی، جماعت هنده عصبانی بنده که سربازه مجبور ببنده پولسه اِشتن دسون سر ببرنده. ۳۶ جماعتی که چون پش اوعی، جیکيله شون کردی: «آجو بکوشا!»

منتظره چیش؟ اوپاب به و غسل تعمید بیگی و چو نوم وُنگ بکه، اشته گناهان د پاک بیه!^{۱۷} «وختی آگردسمه اورشلیم، معبد د دِعام کردی که بِشیم بیهوشی حالت دله^{۱۸} و خداوند بونیت که وائی: "بمچ و البهل اورشلیم د بشه، چون آوه، اشته شهادت که چمن درباره اِسِه قبول نکرده».

^{۱۹} «از بواتم: "خداوند، اُون زوننده که از شیم عبادتگاهون و کسانی که آیشون ایمان د، درایتی زندان و ریی. ^{۲۰} و وختی اشته شاهد، استیفانه خونشون ایگه، از اِشتن پر وندرده بيم و چون کاریم موافقم کردی و چو قاتلان خلاوه ویراجون بيم».

^{۲۱} خداوند آمین بوات: "بشه؛ چون از آته، دور افتاده یقاهون خیرسم؛ غیریهودیان ور." ^{۲۲} مردم پولسه لاشون گوش دای، اما وختی آمش بوات، اِشتن صصشون بلید بکه، جیکیشون بکه: «زمینه همنه آدمان وجود د پاک آکرا، چون که گون اجازه مدیوم همنه آدمی زنده بمونه!»

^{۲۳} همنه که اُون جیکیشون کردی و اِشتن آبشون اِشتن بالای سرشون تکان دای و گرد و خاکشون بلند کردی، ^{۲۴} فرمانده دستورش بدا پولسه بیرنده قلعه دله، شلاق بزنده و آجوبازجوی بکرnde تا معلوم بیی مردم چیه خونین همنه چو ضد جیکه کرده. ^{۲۵} اما وختی که پولس شون دبستی تا شلاق بزنده، پولس آ، افسریش که پر وندرده به، بوات: «مگم قانون شما اجازه آدی ای نفر که رومه شهروند اِسِه بی آم که محاکمه بکرا شلاق بزنا؟»

^{۲۶} آفسر وختی آمش بشنوس، بشه فرمانده ور و آجو بوات: «هیچ زونی چه کری؟ آم مردک رومه شهروند اِسِه!»

یهود شورای اعضا توننده آم جریان دربارہ شهادت بدینده، چون چون کوذ نامه‌هویی ایگیمه که اِشتن پرارون را که دمشق د اِسندہ نیویشتشون به تا پر بیشیم و آم اهل طریقت دستگیر بکرم، و مجازات کردنه را بایرم اورشلیم.

^۱ «اما وختی راه دبیم و دمشقه نزدیک آبیم، ناهار موقع، ای دفعه ای پبله نوری که آدمه چشمش رُئی، آسمان د چمن دوبرش یگت. ^۷ گل سر یگتیم و ای صصی بشنوسمه که آمیش وائی: "شائول! شائول! چرا آمین اذیت آزار کری؟"

^۸ «آپرسسمه: "خداوند، ته کییش؟" «جواوش بدا: "از هه عیسای ناصری اِسِم که ته آجو اذیت و آزار کری." ^۹ آوه که چمن خمنه بنده نورشون بونیت، اما آ صصی که چمنیم لاش کردی، نشنوسشونه.

^{۱۰} «از بواتم: "خداوند، چه بکرم؟" «خداوند بواتشه: "وپاب به و بشه دمشق. پر هر چه که اِشته وظیفه اسه، اته واند.» ^{۱۱} اما از آنوره پر بینه خونین کور بیم. چمن همراهه چمن دسشون یگت و آمیشون به دمشق.

^{۱۲} «دمشق د، ای مردکی زندگیش کردی که دیندار به و شریعتش کاملاً انجام دای. آمردکه نوم حنania به و همه‌ی یهودیان دل، خوشنام به. ^{۱۳} حنania چمن وینتنه را بومه و چمن ور وندرد و بواتشه: "پرا شائول! بینا به!" هه لحظه، چمن چشم سو دگت و حنaniam بونیت.

^{۱۴} «حنania بوات: "چما اجداد خدا آتش انتخاب کرده تا چو اراده بزونی و آ صالحه بوینی و چو گر د لاوعونی بشنوی. ^{۱۵} چون ته همه‌ی مردم ور، چو شاهد بی و آ چی ای که وینتره و آشنوسره، شهادت دی. ^{۱۶} هننه

^۵ پوْلُسَه بوات: «ای برارون، زونِیستی که پيله کاهن اِسَه؛ چون تورات کتاب دَ نویشته بیاسه: «اِشته قومه رهبر بد موا.»

^۶ اُخْری پوْلُس که زونِیستی بعضی از آوه صَدوقی فرق علما و بعضی قَریسی فرقه علما اِسندَه، پِلنده صَصیم شورا دَ بواتشه: «ای براعون، از قَریسی و فریسی زاده اِسَم، و چمه خونین محاکمه بیم که مردعون زنده آینه امید دارم.» ^۷ وختی آمش بوات، قَریسیان فرقه و صَدوقیان فرقه میون جَر و بحث دِگت و جماعت دَ دسته آبنده، ^۸ چون که صَدوقیه واینده مردعون زنده آیین و فرشته و روح اعتقاد ندارند، اما قَریسیه اِچمون اعتقاد دارنده.

^۹ همنه پيله بلبشوی بر پا ببه! بعضی تورات معلمین که قَریسی فرقه دَ بنده، اوپاب بنده و اعتراضِ بیم بواتشون: «آم مردک دَ هیچ خطایمون نویته. کا معلومه که روح یا فرشته ای چوآم لاوه نکرده بی.» ^{۱۰} داد و فریاد صص همنه پِلند آبه که فرمانده بترسس مبادا پوْلُسَه تکه و پاره بکرده. پس سربازونش دستور بدا پشینده اَشنیو و آجو چون چنگ دَ آبر بایرنده، بپرنده قلعه دله.

^{۱۱} هه شو، خداوند پوْلُس ور وندرد و بوات: «اِشته دله قرص بیی! همنه که اورشلیم دَ چمنا شهادتیر بدا، روم دَ نی گون شهادت بدیی.»

پولس قتلہ توطئه

^{۱۲} صباين روز صبح تولو، يهوديان هنديگريم توطئه شون بکه، قسمشان بْخه تا پوْلُسَه مکوشنده، ای چی مَخرنده و آمخرنده.

^{۲۷} پس فرمانده بومه پوْلُس ور و چو کوْد آپرسس: «بوا بونیم، ته رومه شهروند اِسیش؟»

پولس جوابش بدا: «آها.»

^{۲۸} اُخْری فرمانده بوات: «از چمه خونین که روم شهروندی به دس بایرم سنگینه بهاییم داعه.»

پوْلُس چو جواو بوات: «اما از ام شهروندیم دنیا اومیم!»

^{۲۹} کسانی که قرار په پولس کوْد باجوبی بکرده، هه لحظه اِشتن شان کنار بکشس. فرمانده نی که زونِیستش به، ای رومی ایش دستگیر کرده، پر ترسسته به.

پولس، يهود شورا ور

^{۳۰} صباين روز، فرمانده چون گوسشتی بزونه که چرا يهوديان پوْلُس شون متهم کرده، آوش زندان دَ آزاد بکه و دستورش بدا سران کاهنان و همه ی يهوده شوار اعضا جمع آبنده. اُخْری، پوْلُس شون اَشنیو باید تا چون پیش حاضر بیی.

۲۳ پوْلُس شورا اعضا دِشت و بوات: «برارون، از تا هارو پاکه وجدانی

بیم خدا پیش زیندیگیم کرده.» ^۲ وختی آمش بوات، پيله کاهن، خانایا، کسانیش که پوْلُس ور وندردَه بنده، دستورش بدا تا پولس گره دله بزنده. ^۳ پوْلُس اجو بوات: «خدا آته زنه، آهای سیی آبه دیوار! ته آتخته سَر نشْتیش تا طبق شریعت آمین محاکمه بکری، اما ته خلاف شریعت، دستور دپی آمین بزننده؟»

^۴ کسانی که پوْلُس نزدیک وندردَه بنده، بواتند: «خدا پيله کاهنه بی احترامی کری؟»

پولسه بردن به قيصريه

۲۳ پس فرمانده د نفر اِشتن افسرونش وُنگ بکه و آجون بوات: «دويست نفر پياده سرياز، هفتاد نفر سواره سرياز و دويست نفر نيزه دار، حاضر يگرا تا شو را ساعت نُه، بيشنده قيصريه شهر. ۲۴ پولسه را ني اي اسبي حاضر يگرا و آجو صحيح و سالم فليکس والي تحويل يديا.»

۲۵ اي نامه اي ني همنه بينويشتشه:

۲۶ «گلوديوس ليساسي طرف

به عاليجناب فليگس والي:

سلام بر شما،

۲۷ يهوديان آم مردکشان يگت، گوسينده آجو بکوشنده، اما از چمن سريازان ييم بيشيم، اوم نجات آدا، چون آشنوسم به رومه شهروند اسه. ۲۸ وقتي يگوسيمه بزوم چيه خونين آجو اتهام زنده، اوم بيه چون شورا ور. ۲۹ بزونسمة که چون نيمت چون شريعت را اسه و چو جرم هنده پر نيه که چو سزا مرگ يا زندون بيي. ۳۰ آخري وختي خوردار بيم که چو ضد توطئه شون کرده، الچل اوم بخرسا شما ور. چو شاکيان نه ني دستورم بدا تا شکايتي که چو کوډ دارنده، بايرنده شما ور.»

۳۱ همنه، سريازه طبق دستور، شوونه پولسشان اِشتن خمنه بيه آنتيپاتريس شهر. ۳۲ اي روز بعد، فقط سواره سريازه چو خمنه بنده و علایده سريازه آگردسند قلعہ. ۳۳ وختي سواره سريازه آرسند قيصريه، آ نامشون واليشون تحويل آدا و پولسشون بيه چو ور. ۳۴ والي نامش يخونت و پولس کوډ

۱۳ چهل نفر د ني وِشتر آم توطئه د هم دس بنده. ۱۴ اون بشنده سران کاهنان و شيخان ور و بواتشون: «اما قسممون خرده که تا پولسه مکوشام، هيچي مخرام. ۱۵ پس همنه شما و شورا اعضا، روميه فرمانده کوډ يگوا آجو بايره شما ور، آم بهانه ييم که گوا دقيقتر چو درباره تحقيق يگرا. اما آماده اسيوم پيش از آم که آو آرسه، آجو بکوشوم.» ۱۶ اما پولس خازرا آم توطئه د باخور آبه و بيه قلعہ، پولسش خور دار بکه.

۱۷ پولس اي نفر از افسران وُنگ بکه و بوات: «آم جوانه بيه فرمانده ور، چون اي لاوعی داره آجو بواعه.» ۱۸ پس افسر اوش بيه فرمانده ور و آجو بوات: «زندانيه پولس امنش ونگ بکه و چمن کوډ يگوسيمه آم جوانه بايرم شما ور؛ گوه اي چي شما بواعه.» ۱۹ فرمانده، آ جوانه مردک دسش يگت، اوش بيه کنار و آپرسسشه: «چه گوي امن يواي؟»

۲۰ آ جوان بوات: «يهوديان هم دس بنده شما کوډ يگونه که صبا پولس بايري شورا ور، آم بهانه ييم که گونده دقيق تر درباره چو تحقيق بکرند. ۲۱ ولي مارزا اون آم کاريم آته قانع بکرند، چون چون د چهل نفر د ني ويِشتر، پولسه کمين د نشينده. اون قسمشون خورده آجو مکوشنده، هيچي مخرنده و آمخرنده. همنه آمادينده، و فقط منتظرينده شما چون درخواسته قبول يگرا.» ۲۲ فرمانده، آجوانش بخرسا و آجوش قدغن بکه، بوات: «هيچکسي را موا که آم خورر امير آدا.»

۱۰ وختی والی پولسش اشاره بکه که لاهو بکره، او همنه جواو بدا: «زونم که ته پر سالانی اسه که آم قومه داوری کری؛ پس خوشحالیبیم اشته کوډ دفاع کرم. ۱۱ شما اِشتن تونا تحقیق بگره و بزونا که از زمونی که از عبادت را بِشیم اورشلیم تا هاروپین روز، دونزده روز ویشتَر نِگذره، ۱۲ و آم مدت، کسی آمَنش نوپننه که معبد د کسی بیم جر و بحث بکرم یا آم که عبادتگاهان د یا شهر د، مردمون میون بلوایی به یا بکرم. ۱۳ اُون نتوننده اتهامانی که آمَن رَنده، ثابت بکرنده. ۱۴ اما شما ور اعتراف کرم که طبق طریقت که آمه، آوه ای فرقه زوننده، چمن اجداد خدا پرستش گرم و هر چه نی که تورات و پیغمبران کتاب د نویشته بیاسه، اعتقاد دارم. ۱۵ ازی چمون شارین خدا امید دارم و اعتقاد دارم که چاک آدمان و بد آدمان را قیامتَه روزی اِسه. ۱۶ ږست آم آدمون شارین که قبول دارنده. ۱۷ چمه خونین، پر تقلا کرم تا خدا و مردم ور پاکه وجدانیم زندگی بکرم.

۱۷ «هننه از چن ساله پَش، بِشیم اورشلیم تا چمن قومه نیازمندان را هدیه هانی بیرم و قربانی بکرم. ۱۸ همنه که آم کارم کردی، پاک بین آداب انجام داین پَش آمَنشون معبد د بونیت. نه جماعتی به و نه بلوایی به. ۱۹ ولی پر چند یهودی آسیا ایالت د بنده که گوسین آجا شما پیش حاضر ببیننده تا اگم چمن ضد شکایتی دارنده، بوانده. ۲۰ و یا آم که کسانی که بیبا اِسند، بوانده وختی شورا پیش وندرده بیم، چمن د چه جرمی شون ویننه، ۲۱ جز آم که چون دل پلنده صص بیم بواتم: ”مردعون زنده آیینه خونین اِسه که هارو شما پیش محاکمه بیم.“

آپرسس کوم ایالته را اِسه. وختی بزونسشه که کیلیکیه منطقه را اسه، ۳۵ آجو بوات: «وختی اشته شاکیکیه بیبا آرسسند، اشته لاوعون گوش دیم.» اُخری دستورش بدا تا هیروودیسه کاخه دل پولسه زیر نظر بیگیرنده.

پولس محاکمه فلیکس

۲۴ پنج روزه پَش، پبله کاهن، خانیا، و چند نفر از شیخان و ای وکیل بیم که چو نوم یرتولس به بومنده قیصریه. اُون اِشتن شکایاتشان پولسه ضد ببرنده والی ور. ۲ وختی پولسشون احضار بکه، یرتولس، پولسش فلیکس ور همنه متهمش بکه و بوات: «عالیجناب، فلیکس، چون پر وقته که شما سایه بن، صلح و آرامش داروم و اشته پیش بینی باعث ببه آم قومه وضع چاک بیبی، ۳ چمن وظیفه زونم هر یقا و هر وقت، شما کوډ قدردانی بکرم. ۴ اما چمه خونین که شما وقته ویشتَر مگیروم، خواهش کروم که لطف بکری و چما لاهو عون بشنوی.

۵ «چما را ثابت بیاسه که آم مردک، فتنه گر اِسه، شخصیه که تموم دینا، یهودیان میون شورش به پاش کرده. هم نی که ناصری فرقه سر دسته اِسه. ۶ و حتی تقلاش کرده که معبد به حرمت بکره؛ ولی اومون یگت. و گوسیم مطابق چما شریعت، آجو محاکمه بکروم ۷ اما فرمانده لیسایس بومه و زوریم آوش چما دس د آبر بایرده، ۸ و چو شاکیانش دستور بدا تا باینده شما ور. هننه، اگم شما اِشتن چو کوډ بازجویی بگرا، آم اتهامان حقیقت، شما را آشکار بی.»

۹ یهودییون نی ای صدا همه ی چو لاوعه شون تایید بکه.

شما میون پيله آدم اسنده، تونده چمن خمناینده تا اگم آم مردک خطای کرده بیی، اِشتن شکایته چو ضد بوانده.»

^۶ فستوس هشت ده روز بعد آم که چون خمنایه، آگردسشه قیصریه، و صباين روز، محکمش تشکیل بدا و دستورش بدا پولسه بایرنده. ^۷ وختی پولس بومه دله، یهودیانی که اورشلیم د اومیه بنده، چوه دوبر وندرینده و پر تئیموتنی آجوشون یزه، اما نتونسشونه آجون ثابت بکرنده.

^۸ اُخری، پولس اِشتن دفاع کردنه را بواتشه: «از نه یهود شریعت ضد خطای کرده نه معبده ضد و نه امپراطوری ضد.»

^۹ فستوس که گوسی مَندتی یهودیان سر بَنیه، پولسیش بوات: «گوی بیشی اورشلیم تا بر چمن پیش آم اتهامان خونین محاکمه بیی؟» ^{۱۰} پولس جواو بدا: «هننه امپراطور محکمه د وندریم که بر گون محاکمه ببیم. شما اِشتن چاک زونو که از نسبت به یهودیون هیچ خطاییم نکرده. ^{۱۱} هننه اگم خطاییم کرده یا کاریم کرده که مردن چمن حقه، مردن د ترسی ندارم. اما اگم اتهاماتی که آمه آمین زنده، بیخودینده، هیچکس نتونه آمین آدییه چون دس. از گوم آم مسئله امپراطوری محکمه دل رسیدگی بیی.»

^{۱۲} فستوس شورا اعضاییم مشورتش بکه و بوات: «گوی اِشته مسئله امپراطوری محکمه دل رسیدگی بیی؟ پس شی قامپراطوری ورا!»

مشورت فستوس با آگریاس

^{۱۳} چند روز پش، پاتشاه آگریاس و چو زنگ برنیکي فستوس وینتنه را، بومنده قیصریه. ^{۱۴} وختی چند روز بر وندرند، فستوس پولس ماجراش پاتشاه یم در میونش بنا و

^{۲۲} اُخری فلیکس که طریقتش چاک زونسی، محاکمش دراینت علایده زمانی و بوات: «وختی فرمانده لیسپاس با، شما شکایته را تصمیمی گیرم.» ^{۲۳} اُخری آفسری که مسئول به دستورش بدا تا پولسه زیر نظر بیگیره، ولی کمکي آزادیش آجوش آدا و چو هیچکومین رفقون پیشش نِگت که چو احتیاجان برطرف بکرنده.

^{۲۴} چند روزه پش، فلیکس اِشتن زنگیتم، دُروسیلا که یهودی به، بومه و بخرساشه پولس پش، او پولسه لاوش که درباره ایمان به عیسی مسیح به، گوشش بدا. ^{۲۵} وختی پولس صالح بین، پرهیزگاری و آینده داوری لاوش کردی، فلیکس پر بترسس و بوات: «فعلاً وسه! تونی بیشی. ای علایده فرصتی هنی آته وُنگ کرم بای.» ^{۲۶} غیراز آم، امیدش د پولس آجو رشوه‌ای آدییه. چمه خونین، چند را اوش احضار بکرده و چو آم لاوش بکه. ^{۲۷} د ساله پش، پورکیوس فستوس، فلیکسه جانشین ببه. ولی فلیکس، چمه خونین که یهودیان سر مَنت بَنیه، پولسش زندان د نیاش بدا.

محاکمه پرانک فستوس

۲۵ فستوس سه روز بعد آم که بشه اِشتن ولایت، قیصریه شهر د بشه اورشلیم. ^۲ بر سران کاهنان و قوم یهوده پيله تره چو پیش حاضر ببند و اِشتن شکایتشون پولس ضد بواتشون. ^۳ اُون ای پا سر وندرند و فستوس کو د بگوسنده چون سر مَندت بنیه، پولسه بخرسه اورشلیم، چون گوسینده آجو راه د بکوشنده. ^۴ اما فستوس جواوش بدا: «پولس قیصریه د زندون د بازداشته و از اِشتن قصد دارم هم زودیون پر بیشیم. ^۵ کسانی که

چه اورشليم د و چه بيبا، آم مردكه كه وينا چمن ور شكايتهان كرده و جيكيلشون كرده كه گون زنده ممونه. ^{۲۵} اما از بزونسمة كه او كاريش نكرده كه چو سزا مرگ بيبی. اما چون اشتهن گوسيه بشييه امپراطوری محكمه، پس از ني تصميمم بگت كه آجو بخرسم روم. ^{۲۶} اما نزونسيم كه قيصر را چه بينويسم. پس اوم بايرد شما ور، اللخصوص شما ور ای آگرياس پاتشاه، آيردمه تا چو گود بازجويي بكروم، و از ای چي بوينم تا بنويسم. ^{۲۷} چون عقليم جور نا كه ای زندانی بی آم كه بنويسم چو جرم چيه، بخرسوم امپراطوری ور.

آگرياس پاتشاه پولسش بوات: **۲۶** «اجازه داری اشتهن د دفاع بکری.»

أخري پولس اشتهن دستش دراز آكه و اشتهن دفاع كردن را همنه بوات: ^۲ «ای آگرياس پاتشاه، اشتهن پر خوش بخت زونم كه هارو اشته پيش وندرم، تا همه ی يهوديان شكايتون پيش اشتهن د دفاع بكرم. ^۳ اللخصوص كه زونم شما يهوديون آداب و رسومه و اختلافاتی كه دارنده كاملاً آشنایش. هننه، خواهش كرم صبرييم چمن لاونون گوش آده.

^۴ «يهوديه همه چمن زينديگی جوانی اول د زونده، هه اول كه چمن قوم ميون و اورشليم د زينديگيم كردی. ^۵ اُون قديم د زونده و اگم بگونده، تونده شهادت بدينده كه از ای قريسي اُم، چما دين سختگيرترين فرقه د پيرويم كرده. ^۶ و هارو آ امیدی خونين كه خدا چما آجدايش وعده داعه، محاكمه بيم. ^۷ آم هه وعده ای إسه كه چما دونزده قبيله، اميدشون د كه آجو به دست بايرنده. چمه خونين اشتهن صدق دلييم شبانه روز پرستش شون كردی تا آجو آرسيننده. ای پاتشاه، هم اميد خونين

بوات: «بيا ای مردکی إسه كه فليگس اوش زندان د نيا درِشه. ^{۱۵} وختي پشيم اورشليم، سران كاهنان و يهود شيخان آجو اتهاماتيشون بزه و گوسينده آجو محكوم بكرنده.

^{۱۶} «از چون جواو بوائمه روميان رسم نيبه كه پيش از آم كه ای متهم، اشتهن شاكيان بيم ديماديم بيبی و بتونه اتهامان خونين، اشتهن د دفاع بگره، آجو تسليم بكرنده. ^{۱۷} پس وختي آجا بومنده، معظلم نكه بلكم صباين روز، محكمم تشكيل بدا و دستورم بدا پولسه بايرنده چمن ور. ^{۱۸} وختي پولسه شاكيه اوپاب ببنده تا لاهه بكرنده، هيچ كومين از ئيمتونيم كه من انتظار د، اوشون محكوم نكرده. ^{۱۹} بلكم اشتهنيم دين خونين و ای نفر عيسى نوم كه مرده اما پولس ادعاش كردی زنده اسه، جر و بحثشون بكه. ^{۲۰} از كه نزونسيم چه طره گون همنه مسئله هون رسيدگی بكرم، چوكود آپرسيم گوی بيشی اورشليم تا پر آم اتهامان خونين محاكمه بيبی. ^{۲۱} ولی وختي پولس گوسيتی زندون د وندره و چو مسئله امپراطوری محكمه د رسيدگی بيبی، دستورم بدا آجو نيا بدارنده، تا روزی كه آجو بخرسم امپراطوری ور.» ^{۲۲} أخري آگرياس فستوسيش بوات: «از اشتهن ني مايلم چو لاونون بشنوم.» فستوس بواتشه: «صبا اشنوی.»

پولس در مقابل آگرياس

^{۲۳} پس صباين روز، آگرياس و برنيکی پر دبدبه اييم بومنده و نظاميه فرماندهان و شهره سرشانس مردكون خمنه پشنده دادگاه سالن دله. فستوس دستوريم، پولس شون بايرد. ^{۲۴} فستوسه بوات: «ای پاتشاه آگرياس، و ای همه ی مردمی كه پر وندرديا! همه ی يهوديان،

دیم^{۱۸} تا چون چشم آکری، جوری که تاریکی د آگردنده نور طرف، و شیطان قدرت آگردنده خدا طرف، تا چون گناهان بخشسه ببینده، و آایمانی خونین که آمن دارنده، کسونی میون که مقدس ببینده یقا بدارنده.

^{۱۹} «پس، ای آگریاس پاتشاه، آسمانیه رؤیا د سرپیچیم نکرده. ^{۲۰} بلکم اول دمشقیان میون، آخری اورشلیم و تموم یهودیه سرزمین، و هم نی غیریهودیان میون آم پیامم اعلام بکه که گون توبه بکرده و آگردنده خدا طرف و اِشتن رفتارییم نشون بدینده که واقعا توبشون کرده. ^{۲۱} چمه خونین به که یهودیان آمشون معبد د دستگیر بکه و گوَسینده آمن بکوشنده. ^{۲۲} اما تا هاروبین روز، خدا آمن کمک کرده و هننه بیبا وندردیم و همُن را، ولگ د گته تا پيله نفر را، شهادت دیم. آچی ای که وام چی ای نییه جز آچیونی که پیغمبران و موسی واتشونه گون اتفاق دگنه: ^{۲۳} آم که مسیح گون رنج بوینه و اولین کسی بیبی که گون مردنه پش زنده بیبی، تا هم قومه را و هم علایده قومون را نور اعلام بگره.»

^{۲۴} وختی پولس آم لاوعونییم اِشتن د دفاش گردی، فستوسه جیکیش بکه: «پولس، اِشته عقرر از دس داعه! پر زونسن، آتش دلو کرده.»

^{۲۵} پولس جواو بدا: «دلو نیم، فستوس خان، بلکم آچی که وام عین حقیقت اِسه. ^{۲۶} پاتشاه اِشتن آم چیون د خور داره و ار نی جراتییم چو آم لاوه کرم، چون مطمئنم آمه هیچ کومین چو چشمون د مخفی نینده، چون

که یهودیه آمن متهم کونده. ^۸ چرا شما را که بیبا وندردیبا، عجیب غریبه که خدا مردعون زنده کره؟

^۹ «ازی اعتقادیم د که گون عیسای ناصری ضد هر کاری چمن دس د ابر اومیی انجام بدیم. ^{۱۰} و آم درست هه کاری به که اورشلیم د کردمی. سران کاهنان د، اختیار ایگتننیم، پر مقدسونی زندان دراینتمی، و وختی به مردن محکوم ببینده، چون ضد رایم دای. ^{۱۱} چند را چون مجازات کردنه را، عبادتگاهیه د شیم علایده عبادتگاه و تقلام کردی آجون وادار بکرم کفر بوانده. هنده چون کود بدم اومی که حتی تا آجنبیون شهرون نی چون پش شی آیم. ^{۱۲} «ای سفر آم سفرون د، حق و اختیار کاملیم که سران کاهنان د ایگیم به، شی آیم دمشق. ^{۱۳} ای پاتشاه، ظهر نزدیکیه راه د ای دفعه نوری که آتواوعه نور د درخشان تر به آسمان د چمن و چمن همراهان دوبر دگت. ^{۱۴} همه زمین سر ایگتیوم، و از صصیم بشنوس که عبرانیان لفظییم آمن وائی: «شائول، شائول، چرا آمن اذیت آزار کری؟ آم کاریتم فقط اِشتن لطمه زنی!»

^{۱۵} «آپرسسمه: «خداوندا، ته کییش؟» خداونده بوات: «از هه عیسی اِسیم که ته آجو اذیت و آزار کری. ^{۱۶} اوپاب ببه و اِشته پا سر ونده. از اِشرا ظاهر ببیم تا اته چمن خادم و چمن شاهد بکرم تا بر آچی که آمیز وینته و بر آچی که چو د اِشرا ظاهر بیم، شهادت بیدی. ^{۱۷} از اته اِشته قوم دس و غیر یهودیان دس که آته خرسم چون ور، نجات

بندر د ایجر بومیوم، که لیکه منطقه داسه.
 ۶ پر ای رومیه افسر گشتی ایش بوینت که
 اسکندریه شهر د شی آی ایتالیا، و آجاماش آ
 گشتی د سار بکه. ۷ چند روزی یواش یواش
 پیش بشیوم و سختی نیم آرسسیوم گنیدوس
 ساحل. چون باد چما پش د دمتی، مجبور
 بیوم چما مسیره عوض بکروم و بشوم کړته
 جزیره هون طرف که باد نوی، تا سالمونی
 شهر طرف پیش بشیوم. ۸ سختی نیم ساحل
 کنار د آوردیوم و آرسسیوم یقایی که چو نوم
 'قشنگه بندران' به که لاسائیه شهر نزدیکه
 د به.

۹ پر وقت تلف بیه به و حتی روزونی که
 روزشون گئی نی آورده بی، و د دریایه سفر
 خطرناک بنده. چمه خونین، پولس آجونش
 نصیحت بکه، بواتشه: ۱۰ «آقایون، تویم بوینم
 که سفر خطرناکی داروم و نه فقط گشتی
 و چو باره پر ضرر زنه، بلکه چما جانہ نی
 آسیب وینه.» ۱۱ اما رومیه افسر، ناخدا و
 گشتی صاحب لاعونش ویشتر توجه گردی تا
 پولس لاوعون. ۱۲ چون آبندر زمستان وندردنه
 را مناسب نبه، ویشترین تصمیم آم به که سفره
 ادامه بدیام، آم امیدیم که آرسوم فینیکس
 بندر و زمسون را پر وندروم. آم بندره گرت
 د به و جنوب غربی و شمال غربی طرف به.

توفان دریا

۱۳ وختی جنوبیه ملایمه باد یواش یواش
 پدمس، گمونشون بکه آرسسندہ اشن مقصد؛
 پس گشتی لنگر شون بکشس و کرت ساحل
 طرف بشنده. ۱۴ اما طولی نگیش که تندر
 بادی، که شمالیه شرقیه باد معروف به، جزیره
 طرف چما طرف پدمیسسه. ۱۵ گشتی توفان
 گیر دگت و تونوسسه باد خلاف طرف پیش

هیچی نیبه که خلوتی اتفاق دگته بیی. ۲۷ ای
 پاتشاه آگریاس، پیغمبران اعتقاد داری؟ زونم
 که داری.»

۲۸ آگریاس پولسش بوات: «هم زودی
 گوی آمین قانع بکری مسیحی بییم؟»
 ۲۹ پولس چو جواو بوات: «خدا کوډ گوم
 که دیر یا زو، نه تنها شما، بلکه همه ی کسانی
 که هارو چمن لاوعون گوش دبنده، چمن
 شارین بیببنده، البته نه قول و زنجیریم!»
 ۳۰ آخری پاتشاه اوپاب بیه و چو خمن والی و
 پرینکی و علایده مجلسیته نی اوپاب ببنده، ۳۱ و
 لاهو کردنیم آبر بشنده، هندبگریتم واتشوئی:
 «آم مردک کاری نکرده که بمره یا زندانی بیی.»
 ۳۲ آگریاس فستوسش بوات: «اگم آم
 مردک نگوشش بی که آم مسئله امپراطوری
 محکمه دل رسیدگی بیی، بی آی هننه آجو آزاد
 کردن.»

عزیمت پولس دریا راه د به روم

۲۷ وختی تصمیمشون بگت که دریا راه د
 بشوم ایتالیا، پولس و بعضی علایده
 زندانیانشون تحویل آداشونه افسری که چو
 نوم یولیوس به، امپراطوری گردانه افسرون د
 به. ۲ اما گشتی ای سار آبیوم که آدرامیتینوس
 شهر د اومیه به و شی آی آسیا ایالت
 بندران طرف، و حرکتمون بکه. آریستارخوس
 مقدونی، تسالونیکي شهر را به نی چماعیم به.
 ۳ صباين روز آرسسیوم صیدون شهر.
 یولیوس مهربونیم پولسش ایجازه آدا بیشیه
 اشن رفقون ور تا چو احتیاجون برطرف
 بکرده. ۴ پر د هنی راه دگتیوم دریا طرف،
 ولی چون باد چما پش د دمتی، مجبور بیوم
 قپرسه طرف که باهاد نوی بشیوم. ۵ وختی
 کیلیکیه و پامفیلیه بندران د آوردیوم، میرا

همديگر شکسته بين کشتي

۲۷ چهاردهمین شو، حلا آدریاتیک دریا د باد
 آجماش آم ور آور بردی که نصف شو نزدیکی،
 ملوانان خیالشون بکه خشکی نزدیک بینده.
 ۲۸ آو عمقشون اندازه یگت و بزونسشونه که
 چهل متر إسه. کمکی بعد، هنی آو عمقشون
 اندازه یگت و بوینتشونه سی متر إسه. ۲۹ و
 چون ترسینده که صخره هان یگنوم، چهار
 لنگر کشتی پشت د دراینشونه، و دعاشان
 گردی هر چه زودتر روز پی. ۳۰ ملوانه
 گوسینده کشتی بیم دوزنده، پس آ ولگ
 قایشون دراینت دریا دل، آم بهانه بیم که
 گونده چند لنگر کشتی د دراینده دریا دل.
 ۳۱ پولس افسر و سربازانش بوات: «اگم آم
 مردک گشته د موندرنده، نتونو نجات پیدا
 بکرا.» ۳۲ پس سربازه لافونیشون که ولگ
 قایقشون چو آم دبسشون به ایپیشونه و
 قایقشونه ترک بکه.
 ۳۳ کمکی پیش از آوتاوه آبرامیین، پولس
 همُنش مندت بکه که ای چی بُخرنده. بواتش:
 «هارو چهارده روزه که منتظریا و هیچی
 رون نُخرده، بی غذا یمنتیا. ۳۴ پس خواهش
 گرم غذایی بُخرا، چون شماهون قوت دییه.
 ای موی شما هیچ کومین سر د کم نیی.»
 ۳۵ وختی آمش بوات، نانش اوگت و همُن پیش
 خداهش شکر بکه و نانش پاره بکه، بُخرده.
 ۳۶ پس همُن دلگرم بینده و غذاشون بُخه.
 ۳۷ کشتی دل، دویست و هفتاد و شش نفر
 بیوم. ۳۸ اُون وختی سیر آبنده، هر چه گندم
 منته به ایگردشونه دریا دل و گشتیشون سیک
 بکه.

بیشی؛ چمه خونین، اِشتمون باد دس آدا و
 چو آم همسو بیوم. ۱۶ ای ولگ جزیره ای د
 که چو نوم گودا به پناهمون یگت و زور بیم
 بتونسونه آرسوم ولگ قایقی ور که کشتی
 پشت به تا چو اختیار چما دس بیگروم.
 ۱۷ وختی ملوان قایقشون بایرد کشتی عرشه
 سر، لافون کمک بیم، کشتی دویره شون
 محکم دبست تا متلاشی مبییه، و چمه ترس
 د که مبادا کشتی سیرتیه شزار د گیر مکریه،
 لنگر شون یگشس اشنیو و گشتیشون باد
 مسیر د باشت. ۱۸ صباين روز، وختی توفان
 سنگین ضربه ای آجماش یزه، مجبور بینده
 کشتی باره دگرنده دریا دل. ۱۹ سوْمین روز،
 اِشتن دستیم کشتی آساسشان دراینت دریا
 دل. ۲۰ همنه روزه آورنده و آما آوتاو و
 ستارهان رنگمون نوینی و توفان نی نخوئی،
 همنه که همنه، نجات را هیچ امیدیمون ند.
 ۲۱ پر مدته پش که غذاشون نُخرده به،
 پولس چون میون وندرد و بوات: «آقایان، شما
 گوسن چمن لاهه گوش بیدیا و گرت د نشییه
 بیا، تا آم همه ضرر و زیان مویا. ۲۲ همنه نی
 شما تشویق گرم که شما دل قرص بیی، چون
 شما هیچ کومین جان صدمه نیوینه؛ فقط
 کشتی از دس شی. ۲۳ چون آزیر شو آ خداوند
 فرشته ای که از چورا اِسم و آجو خدمت گرم،
 چمن ور وندرد ۲۴ و بواتشه: "پولس، مترس.
 ته گون محاکمه را، قیصر پیش حاضر بیی و
 مطمئن ببه، خدا اِشته همه ی همسفران جانه
 نی آته بخشیشیه." ۲۵ پس ای مردکان، دلرون
 قرص بیی، چون خدا ایمان دارم که همنه که
 آمین واتشه، دقیقا همنه بی. ۲۶ اما چما کشتیه
 گون جزیره آیه د به گل پِشییه.»

دریا د نجاتش پیدا بکه، عدالت نارزه او زنده بښونه.»^۵ اما پولس مارش درایت آتش دله و هیچیش نږه. ^۶ مردم انتظارشون د چو جان بښده یا ام که ای دغه ایگینه و بښه. اما پر انتظار کشسونه پش، وختی یویشونه هیچیش نږه، چون فکر آگردس و بواتشون او ای خدایي اسه.

^۷ نزدیکی زمینونی به که جزیره رئیس را به که چو نوم پولیوس به. او آجماش دعوت بکه اشته که و سه روز گرم گرمین چما کوډ پذیرایش بکه. ^۸ از قضا، پولیوس په مریض به و بقا دگن به و تب و اسهالش د. پولس بشه چو ور و دعاش بکه، چو سر دسش اونا و اوش شفا بدا. ^۹ ام اتفاق پش، علایده مریضونی که جزیره د بنده، اومینده و شفاشون گتی. ^{۱۰} اُون چما د پر تشکرشون بکه و وختی شیپ را آماده پیوم، هر چمون احتیاج د، چما راشون تهیه بکه.

ورود به روم

^{۱۱} بعد سه ماه، آ گشتی اییم که زمسون را جزیره د منته به، بشیوم دریا. آ گشتی اسکندریه د به که د پیکر نشونش د. ^{۱۲} اما آرسسیوم سیراکوز، لنگرمون درایت و سه روز پر وندردیوم. ^{۱۳} آخری دریاه سفرمون ادامه بدا و آرسسیوم ریگیون شهر. صباين روز، جنوبی باد بوزس، و پشراين روز، آرسسیوم پوتیولی شهر. ^{۱۴} پر چند برامون بونیت که آجماشون دعوت بکه ای هفته چونیتم وندروم. آخر سر آرسسیوم روم. ^{۱۵} برارون پر آشنوسشون به که راه د اسیوم، بومنده تا آپپوس بازار و ای آبادی که چو نوم «سه میخانه» اسه، چما پیشواز را بومنده. پولس چون وینتییم خداهش

^{۳۹} وختی روز آبه، خشکیشونه اونزونس، اما ولگ خلیجی شنیه ساحلیم بونیشونه. پس تصمیمشون بگت اگم ممکن بیی پر کشتی گل سر بنشوند. ^{۴۰} لنگران لافونشون ایره و آجونش دریا دل ولشون آکه و لافونی که گشتی سکان نیا دارنده نی آگردشونه. چو پش، گشتی بادبانشون باد مسیر د اروزشون به و بشنده ساحل طرفه. ^{۴۱} اما گشتی اوین ای کوهونیم برخودش بکه و به گل بنشتشه. گشتی سینته ثابت و بی حرکت بمنت، اما چو پشت موجان ضربته عون ییم بشکیشه.

^{۴۲} سربازه گوسپنده زندانیان بکوشنده تا مبادا کسی شنا کرار دوزه. ^{۴۳} اما رومیه افسر که گوسپی پولس جانه نجات بدیهه، چون پیشش بگت و دستورش بدا اول کسانی که تونده شنا بکرده، اشته دراپنده دریا دل، تا آرسنده خشکی. ^{۴۴} علایده نی گوسن آلارون یا گشتی چوعه تیکه هونیم، اشته آراسونده خشکی. همنه هقه ساق و سلامت آرسنده خشکی.

جزیره مالت

۲۸ وختی سلامتیم آرسسیوم ساحل، بزونسونه آ جزیره نوم مالت اسه. ^۲ جزیره آدمون پر آجماشون لطف بکه. اُون چما را آتششون روشن آکه، چون وارون واریتی و هوا سرد به و آجماشون گرم گرمین قبول بکه. ^۳ پولس نی ایکه ایژم بایردش و وختی اوش آتش سر اونا، آتش آلاو خونین، ای ماری آتش دل د آبر بومه و آچکسشه چو دس. ^۴ جزیره آدمون وختی بونیشونه که ماره پولسه دست د ایدارسشه، همدیگرشون بوات: «بی شک ام مردک آدم کوشه هر چند

بايره و آجون قانع بکړه. ^{۲۴} بعضيه چو لاوييم قانع بښنده، اما بعضي نى ايمان شون نايږد. ^{۲۵} پس همنه که هنديگرييم جر و بحث شون کړدى، پر شون ترک بکه. اما پيش از ام که پر ترک بکړنده، پولس اِشتن آخرين لاوش بکه و آجون بوات: «خدا مقدس روح چه چاک شما اجدادييم لاوش بکه، پر که اِشعياى پيغمبره واسطيم بواتشه:

۲۶ «”بشه ام قومه ور و بوا،

» شما گوشونيم اشنوا، اما هرگز نفهما؛

شما چشمونيم وينا، اما هرگز

درک نکرا.»

۲۷ چون ام قومه دل سگ آبه؛

چون گوشه سنگين آبه،

و اِشتن چشمشون دوسته،

مبادا اِشتن چشمونيم بوينده،

و اِشتن گوشونيم بشنونده،

و اِشتن دلييم بفهمنده،

و اگر دنده و از آجون شفا بديم.”

۲۸ «پس بزونو که خدا نجات شون،

غيريهوديان ور خرسايشونه و آوه گوش

دينده!» بعد ام که پولس امش بوات،

يهوديان هنديگرييم بدجورى جر و بحث شون

بکه و پر شون ترک بکه.

۳۰ پولس د سال تمام اِشتن که د که کرايش

کرده به و ندرد و هر کس چو ور اوځي، قبولش

کړدى. ^{۳۱} پولس خدا پاتشاهيش اعلام گردى

و جراتييم و بيدون ام که کسى چو پيش بيگيره

عيسى مسيح خداوند درباره تعليمش داي.

شکر بکه و چو دل قوتش بگت. ^{۱۶} وختى آرسسيوم روم، پولس شون اجازه آدا تا اى سرياز محافظييم اِشتن که د بمونه.

پولس بشارتي خدمت روم د

^{۱۷} سه روزه پش، پولس يهوده پيله ترونش ونگ بکه اِشتن ور. وختى جمع بښنده، آجونش بوات: «اى برارون، با ام که از کارى چمن قوم ضد و يا چما اجداد رسومه ضد نکړد به، اميشون اورشليم د دستگير بکه و روميونشون تحويل آدا. ^{۱۸} اُون چمن کوډ بازجوييشون بکه و رايشون به امن آزاد بکړنده، چون چمن د شون جرمي نيويته که چو سزا مرگ بيي. ^{۱۹} اما وختى يهوديون اعتراض شون بکه، ناچار بيم امپراطور د دادخواهى بکرم، البته بچمه خونين که چمن قوم د شکايت بکرم. ^{۲۰} چمه خونين گوسيم شماهون بوينم و شماييم لاه بکرم، چون خدا قومه آ اميده خونينه که اميشون ام زنجيرييم دوسته.»

^{۲۱} اُون چو جواو بواتشون: «هيچ نامه اى يهوديه د اِشته درباره چما دس نرسيسه، و هيچ کومين از برارونى که پر د او منده، بد خور يا بده گزارشى اِشته درباره نايږد شونه. ^{۲۲} اما گوم اِشته نظره بشنوم، چون زونوم که مردم هر يقا ام فرقه ضد لاهو کړنده.»

^{۲۳} پس اى روز شون انتخاب بکه و پر جماعتى بومنده پولس که تا آجو بوينده. او صبح تولو تا شو، درباره خدا پاتشاهى چونييم لاوش بکه و تلاش بکه که موسى تورات و پيغمبران کتابان ييم، عيسى درباره چون را دليل